ואלה שמות

בני ישראל הבאים מצרימה
את יעקב איש וביתו באו׳ ראובן
שמעון לוי ויהודה׳ יששכר
זבולן ובנימן׳ דן ונפתלי׳ גד ואשר׳
ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב
שבעים נפש ויוסף היה במצרים׳
וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור
ההוא׳ ובני ישראל פרו וישרצו
וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא
הארץ אתם׳
ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף׳ ויאמר
אל עמו הנה עם בני ישראל רב
ועצום ממנו׳ הבה נתחכמה לו
פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה
ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם
בנו ועלה מן הארץ׳ וישימו׳ ז
עליו שרי מסים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות
לפרעה את פתם ואת רעמסס׳
וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן

יפרץ ויקצו מפני בני ישראל׳
ויעבדו מצרים את בני ישראל
בפרך׳ וימררו את חייהם בעבדה
קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה
בשדה את כל עבדתם אשר
עבדו בהם בפרך׳ ויאמר מלך
מצרים למילדת העברית אשר
שם האחת שפרה ושם השנית
פועה׳ ויאמר בילדכן את העבריות
וראיתן על האבנים אם בן הוא
והמתן אתו ואם בת הוא וחיה׳
ותיראן המילדת את האלהים
ולא עשו כאשר דבר אליהן
מלך מצרים ותחיין את הילדים׳
ויקרא מלך מצרים למילדת
ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר
הזה ותחיין את הילדים׳ ותאמרן
המילדת אל פרעה כי לא כנשים
המצרית העברית כי חיות הנה
בטרם תבוא אליהן המילדת וילדו׳
ויטב אלהים למילדת וירב
העם ויעצמו מאד׳ ויהי כי יראו
המילדת את האלהים ויעש
להם בתים׳ ויצו פרעה לכל עמו
לאמר כל הבן הילוד היארה
תשליכהו וכל הבת תחיון׳

ב פ

ויקח את בת לוי׳ ויקח איש מבית לחם יהודה לגור בשדה מואב הוא ואשתו ושני בניו׳ ב וסימנהון ויקח איש
ירחים׳ ד וסימנהון ותצפנהו שלשה ירחים׳ וממנו נרש ירחים׳ במספר ירחים אל יבוא׳ תספר ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה׳

ב פ

ויקח איש מבית לוי׳ ויקח את בת
לוי׳ ותהר האשה ותלד בן ותרא
אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה
ירחים׳ ולא יכלה עוד הצפינו׳
ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר
ובזפת ותשם בה את הילד ותשם
בסוף על שפת היאר׳ ותתצב
אחתו מרחק לדעה מה יעשה
לו׳ ותרד בת פרעה לרחץ על
היאר ונערתיה הלכת על יד
היאר ותרא את התבה בתוך
הסוף׳ ותשלח את אמתה ותקחה׳
ותפתח ותראהו את הילד והנה
נער בכה׳ ותחמל עליו׳ ותאמר
מילדי העברים זה׳ ותאמר
אחתו אל בת פרעה האלך ו
וקראתי לך אשה מינקת מן
העברית ותינק לך את הילד׳
ותאמר לה בת פרעה לכי׳ ותלך
העלמה ותקרא את אם הילד׳
ותאמר לה בת פרעה הילכי׳
את הילד הזה והינקהו לי׳ ואני
אתן את שכרך׳ ותקח האשה
הילד ותינקהו׳ וינדל הילד
ותבאהו לבת פרעה׳ ויהי לה לבן

ותקרא שמו משה׳ ותאמר כי מן
המים משיתהו׳ ויהי בימים ההם
וינדל משה׳ ויצא אל אחיו׳ ויראה
בסבלתם׳ וירא איש מצרי מכה
איש עברי מאחיו׳ ויפן כה וכה׳ וירא
כי אין איש׳ ויך את המצרי׳ ויטמנהו
בחול׳ ויצא ביום השני׳ והנה שני
אנשים עברים נצים׳ ויאמר לרשע
למה תכה רעך׳ ויאמר מי שמך
לאיש שר ושפט עלינו׳ הלהרגני
אתה אמר כאשר הרגת את
המצרי׳ ויירא משה׳ ויאמר אכן
נודע הדבר׳ וישמע פרעה את
הדבר הזה׳ ויבקש להרג את משה
ויברח משה מפני פרעה׳ וישב
בארץ מדין׳ וישב על הבאר׳ ולכהן
מדין שבע בנות׳ ותבאנה׳ ותדלנה
ותמלאנה את הרהטים להשקות
צאן אביהן׳ ויבאו הרעים׳ וינרשום
ויקם משה׳ ויושיעם׳ וישק את
צאנם׳ ותבאנה אל רעואל אביהן
ויאמר מדוע מהרתן בא היום׳
ותאמרן׳ איש מצרי הצילנו מיד
הרעים׳ וגם דלה דלה לנו׳ וישק
את הצאן׳ ויאמר אל בנתיו׳ ואיו
למה זה עזבתן את האיש קראן

ולכהן ג וסימנהון ולכהן מדין שבע בנות׳ ותבאנה׳ ותדלנה׳ והיה לו לאב׳ ולכהן׳ והיית לנו לאב׳ ולכהן׳ ויושיעם׳
ואיו ה בלא וסימנהון ויאמר אל בנתיו׳ ואיו׳ איו מלך חמת׳ דמלכו׳ ותרא אויבתי׳ ותכסה בושה׳ כנלולנעה׳ יאבד׳ ויגוע אדם׳ ואיו׳
מכה ה פת וסימנהון מכה איש עברי׳ מכה במטה׳ אשר בידי׳ האשר שבית בחרבך׳ מכה עפים בעברה׳ וידעתם כי אני יי׳ מכה׳

ויאכל ה רפ׳ וסימנהון קם עשבא דלחמא וכפר בגניתא ופירוש יקום אבי ויאכל מעיר בבן
קראן לו ויאכל לחם ויאכל את כל עשב הארץ ויאכל לחם וישתה מים יבוא דוד לגנו ויאכל פרי מגדיו ~ ע בימים הרבים ל ויאנחו

לו ויאכל לחם ויואל משה לשבת
את האיש ויתן את צפרה בתו
למשה ותלד בן ויקרא את שמו
גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
נכריה
ויהי בימים הרבים ההם וימת
מלך מצרים ויאנחו בני ישראל
מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם
אל האלהים מן העבדה וישמע
אלהים את נאקתם ויזכר אלהים
את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב וירא אלהים את בני
ישראל וידע אלהים
ומשה היה רעה את
צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג
את הצאן אחר המדבר ויבא אל
הר האלהים חרבה וירא מלאך
יהוה אליו בלבת אש מתוך ר
הסנה וירא והנה הסנה בער
באש והסנה איננו אכל ויאמר
משה אסרה נא ואראה את
המראה הגדל הזה מדוע לא
יבער הסנה וירא יהוה כי סר
לראות ויקרא אליו אלהים
מתוך הסנה ויאמר משה משה
ויאמר הנני ויאמר אל תקרב

הלם של נעליך מעל רגליך כי
המקום אשר אתה עמד עליו
אדמת קדש הוא ויאמר אנכי
אלהי אביך אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה
פנו כי ירא מהביט אל האלהים
ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני
עמי אשר במצרים ואת צעקתם
שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את
מכאביו וארד להצילו מיד
מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא
אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ
זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי ועתה הנה צעקת בני
ישראל באה אלי וגם ראיתי את
הלחץ אשר מצרים לחצים
אתם ועתה לכה ואשלחך אל
פרעה והוצא את עמי בני יש
ישראל ממצרים ויאמר משה
אל האלהים מי אנכי כי אלך אל
פרעה וכי אוצא את בני ישראל
ממצרים ויאמר כי אהיה עמך
וזה לך האות כי אנכי שלחתיך
בהוצאך את העם ממצרים
תעבדון את האלהים על ההר

ומשה ז רש׳ פסו׳ וסימנהון ומשה היה רעה ומשה בן שמנים שנה ומשה ואהרן עשו ומשה עלה אל האלהים ומשה יקח את האהל
ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו ומשה איש האלהים בנו יקראו ~ ע עמד ז מל׳ וסימנהון של נעליך מעל רגליך עמד
על שנים עשר בקר וחמש״ה הנה זה עומד אחר כתלנו ויסב המלך את פנו ויברך את כל קהל ישראל יתרא והנה המלך עומד על עמדו ויעש הבא ע

אעלה ה פת וסימנהון בלשון תרגום אמר מלאכא לאתתיה דארונה אריך למכסי אקטרתא דירושלם
להלך ד חס וסימנהון ואני ידעתי כי לא יתן אתכם לתתי להלך ועבכם להלך אל אל במשפט מה לעבד יודע להלך נגד החיים

הזה: ויאמר משה אל האלהים
הנה אנכי בא אל בני ישראל
ואמרתי להם אלהי אבותיכם
שלחני אליכם ואמרו לי מה
שמו מה אמר אלהם: ויאמר
אלהים אל משה אהיה אשר
אהיה ויאמר כה תאמר לבני
ישראל אהיה שלחני אליכם:
ויאמר עוד אלהים אל משה
כה תאמר אל בני ישראל יהוה
אלהי אבתיכם אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני
אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי
לדר דר: לך ואספת את זקני
ישראל ואמרת אלהם יהוה
אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי
אברהם יצחק ויעקב לאמר
פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
לכם במצרים: ואמר אעלה
אתכם מעני מצרים אל ארץ
הכנעני והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי אל ארץ זבת
חלב ודבש: ושמעו לקלך ובאת
אתה וזקני ישראל אל מלך
מצרים ואמרתם אליו יהוה
אלהי העברים נקרה עלינו

ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו:
ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך
מצרים להלך ולא ביד חזקה:
ושלחתי את ידי והכיתי את
מצרים בכל נפלאתי אשר
אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח
אתכם: ונתתי את חן העם הזה
בעיני מצרים והיה כי תלכון לא
תלכו ריקם: ושאלה אשה
משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף
וכלי זהב ושמלת ושמתם על
בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את
מצרים: ויען משה ואמר והן
לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי
כי יאמרו לא נראה אליך יהוה:
ויאמר אליו יהוה מזה בידך ואמר
מטה: ויאמר השליכהו ארצה
וישלכהו ארצה ויהי לנחש
וינס משה מפניו: ויאמר יהוה אל
משה שלח ידך ואחז בזנבו
וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה
בכפו: למען יאמינו כי נראה
אליך יהוה אלהי אבתם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב: ויאמר יהוה לו עוד הבא

פקד ה וחס וסימנהון ויאמר יוסף אל אחיו וישבע יוסף פקד פקדתי אתכם ויקח משה את עצמות אספקר יפקדנו
והן ה וסימנהון והן לא יאמינו לי והן אצוה על חנב והן חלמא ופשרה והן לא ידיע להוא לך והן לא תסגדון
ולא ישמעו ד וסימנהון והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי ולא ישמעו לקל האת הראשון ולא ישמעו לקול אביהם ולא ישמעו

האתות ג כתי כן בליש בתוי וסימנהון והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות עד אנה ינאצני העם הזה ויוצאנו יש ממצרים ביד חזקה
לאדם ה קמו וסימנהון מי שם פה לאדם לא לאדם דרכו והצרתי לאדם והלכו כעורים ואמר לאדם כמים הפנים לפנים כן לב האדם

נא ירד בחיקך ויבא ידו בחיקו
ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג
ויאמר השב ידך אל חיקך וישב
ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה
שבה כבשרו והיה אם לא יאמינו
לך ולא ישמעו לקול האות
הראשון והאמינו לקול האות
האחרון והיה אם לא יאמינו גם
לשני האתות האלה ולא ישמעו
לקלך ולקחת ממימי היאר ויצ
ושפכת היבשה והיו המים אשר
תקח מן היאר והיו לדם ביבשת
ויאמר משה אל יהוה ביאדני
לא איש דברים אנכי גם מתמול
גם משלשם גם מאז דברך אל
עבדך כי כבד פה וכבד לשון
אנכי ויאמר יהוה אליו מי שם
פה לאדם או מי יישום אלם או
חרש או פקח או עור הלא אנכי
יהוה ועתה לך ואנכי אהיה עם
פיך והורתיך אשר תדבר ויאמר
בי אדני שלח נא ביד תשלח
ויחר אף יהוה במשה ויאמר
הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי
כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא
יצא לקראתך וראך ושמח

בלבו ודברת אליו ושמת את
הדברים בפיו ואנכי אהיה עם
פיך ועם פיהו והורתי אתכם
את אשר תעשון ודבר הוא
לך אל העם והיה הוא יהיה
לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים
ואת המטה הזה תקח בידך
אשר תעשה בו את האתות

וילך משה וישב אל יתרו חתנו
ויאמר לו אלכה נא ואשובה
אל אחי אשר במצרים ואראה
העודם חיים ויאמר יתרו למשה
לך לשלום ויאמר יהוה אל
משה במדין לך שב מצרים
כי מתו כל האנשים המבקשים
את נפשך ויקח משה את
אשתו ואת בניו וירכבם על
החמור וישב ארצה מצרים
ויקח משה את מטה האלהים
בידו ויאמר יהוה אל משה
בלכתך לשוב מצרימה ראה
כל המפתים אשר שמתי בידך
ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק
את לבו ולא ישלח את העם
ואמרת אל פרעה כה אמר

תעשון יד וסימנהון ודברת אליו לאת תעשון אתי לאת תעשון כן ליש ויאמר אלהם משה ליש אל תיראו כי כל אשר אנחנו
עשים ואינוה אתכם בעת ההוא ושמרתם את דברי ממני תראו ויאמר אליהם שמשון ויצום לאמר ויצו להם לאמר כה תעשון ולא תאשמו
לקראתך ד וסימנהון וגם הנה הוא יצא לקראתך פן בחרב אצא לקראתך כאשר הפך איש מעל מרכבתו על כן יצאתי לקראתך

חתן ד פת׳ וסימנהון כי חתן דמים אתה לי׳ חתן דמים למולת׳ שמשון חתן התימני׳ כי חתן בית אחאב׳ וא׳ וחתן המלך׳ ~ ל
לרגליו ד וסימנהון ותגע לרגליו׳ אשר לא כרעים ממעל לרגליו׳ ויצא רשף לרגליו׳ והפיצוהו לרגליו׳ ~ ותגע ל

יהוה בני בכרי ישראל׳ ואמר
אליך שלח את בני ויעבדני׳ ותמאן
לשלחו הנה אנכי הרג את בנך
בכרך׳ ויהי בדרך במלון׳ ויפגשהו׳
יהוה׳ ויבקש המיתו׳ ותקח צפרה
צר׳ ותכרת את ערלת בנה׳ ותגע
לרגליו׳ ותאמר כי חתן דמים אתה
לי׳ וירף ממנו׳ אז אמרה חתן
דמים למולת׳
ויאמר יהוה אל אהרן׳ לך לקראת
משה המדברה׳ וילך׳ ויפגשהו׳
בהר האלהים׳ וישקלו׳ ויגד
משה לאהרן׳ את כל דברי יהוה
אשר שלחו׳ ואת כל האתת אשר
צוהו׳ וילך משה׳ ואהרן׳ ויאספו׳
את כל זקני בני ישראל׳ וידבר
אהרן׳ את כל הדברים אשר
דבר יהוה׳ אל משה׳ ויעש האתת
לעיני העם׳ ויאמן העם׳ וישמעו׳
כי פקד יהוה׳ את בני ישראל
וכי ראה׳ את עניים׳ ויקדו׳ וישתחוו׳
ה ואחר באו משה׳ ואהרן׳ ויאמרו׳
אל פרעה׳ כה אמר יהוה׳ אלהי
ישראל׳ שלח את עמי׳ ויחגו׳ לי
במדבר׳ ויאמר פרעה׳ מי יהוה
אשר אשמע בקלו׳ לשלח את

ישראל׳ לא ידעתי את יהוה׳ וגם
את ישראל׳ לא אשלח׳ ויאמרו׳
אלהי העברים׳ נקרא עלינו׳ נלכה
נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה׳ ליהוה אלהינו׳ פן יפגענו
בדבר׳ או בחרב׳ ויאמר אלהם
מלך מצרים׳ למה משה׳ ואהרן
תפרעו׳ את העם׳ ממעשיו׳ לכו
לסבלתיכם׳ ויאמר פרעה׳ הן
רבים עתה עם הארץ׳ והשבתם
אתם מסבלתם׳ ויצו פרעה׳ ביום
ההוא׳ את הנגשים בעם׳ ואת
שטריו׳ לאמר׳ לא תאספון׳ לתת
תבן׳ לעם׳ ללבן הלבנים׳ כתמול
שלשם הם ילכו׳ וקששו׳ להם
תבן׳ ואת מתכנת הלבנים׳ אשר
הם עשים׳ תמול שלשם׳ תשימו
עליהם׳ לא תגרעו׳ ממנו׳ כי
נרפים הם׳ על כן הם צעקים׳ ל
לאמר׳ נלכה׳ נזבחה׳ לאלהינו׳
תכבד העבדה׳ על האנשים׳
ויעשוהו׳ ואל ישעו׳ בדברי שקר׳
ויצאו נגשי העם׳ ושטריו׳ ויאמרו׳
אל העם׳ לאמר כה אמר פרעה׳
איננו נתן׳ לכם תבן׳ אתם לכו קחו׳
לכם תבן׳ מאשר תמצאו׳ כי אין

ויאמר פרעה ג בטע׳ זקפ׳ וסימנהון ויאמר פרעה אל יוסף לאמר׳ ויאמר פרעה׳ הן רבים עתה עם הארץ׳ ~
הלבנים ג וסימנהון לא תאספון לתת תבן לעם׳ ואת מתכנת הלבנים אשר הם׳ ומקטרים על הלבנים׳ ~ ל
ויעשו ג רפ׳ וסימנהון תכבד העבדה על האנשים׳ ויעשוהו׳ וכל חכם לב בכם׳ יבאו׳ ויעשו׳ ויעשו׳ בני ישראל׳ את
הסכה׳

ויפן ג רפ׳ וסימנהון ויפן ש״ת ארס כמשם על פני כל הארץ ויפן העם בכל ארץ מצרים ויפן העם מעלי׳ ~ נגריע ל קלי׳
נתן ד קלי׳ וסימנהון תבן אין נתן לעבדיך להכו נתן כמיכו נאמנים בתוך חללים נתן ויתנהו ש״ת אלהיו ביד מלך ארס׳ ~

נגרעם מעבדתכם דבר ויפן העם
בכל ארץ מצרים לקש שש קש
לתבן והנגשים אצים לאמר
כלו מעשיכם דבר יום ביומו ז
כאשר בהיות התבן ויכו שטרי
בני ישראל אשר שמו עליהם
נגשי פרעה לאמר מדוע לא
כליתם חקכם ללבן כתמול
שלשם גם תמול גם היום ונא
שטרי בני ישראל ויצעקו אל
פרעה לאמר למה תעשה כה
לעבדיך תבן אין נתן לעבדיך
ולבנים אמרים לנו עשו והנה
עבדיך מכים וחטאת עמך
ויאמר נרפים אתם נרפים על
כן אתם אמרים נלכה נזבחה
ליהוה ועתה לכו עבדו ותבן
לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו
וידאו שטרי בני ישראל אתם
ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם
דבר יום ביומו ויפגעו את משה
ואת אהרן נצבים לקראתם ח
בצאתם מאת פרעה ויאמרו
אליהם יראה יהוה עליכם וישפט
אשר הבאשתם את ריחנו
בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת

חרב בידם להרגנו וישב משה
אל יהוה ויאמר אדני למה
הרעתה לעם הזה למה זה
שלחתני ומאז באתי אל פרעה
לדבר בשמך הרע לעם הזה
והצל לא הצלת את עמך ויאמר
יהוה אל משה עתה תראה אשר
אעשה לפרעה כי ביד חזקה
ישלחם וביד חזקה יגרשם
מארצו קבד וסימן מעדי וידבר
אלהים אל משה ויאמר אליו
אני יהוה וארא אל אברהם
אל יצחק ואל יעקב באל שדי
ושמי יהוה לא נודעתי להם
וגם הקמתי את בריתי אתם לתת
להם את ארץ כנען את ארץ
מגוריהם אשר גרו בה וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל
אשר מצרים מעבדים אתם
ואזכר את בריתי לכן אמר לבני
ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם
מתחת סבלת מצרים והצלתי
אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם
בזרוע נטויה ובשפטים גדלים
ולקחתי אתכם לי לעם והיתי
לכם לאלהים וידעתם כי אני

ירא ה״ת מלעיל וא״ת מלמ׳ וסימנהון ועתה ירא פרעה דין מלמ׳ ירא ש״ת עליכם וישפט ירא אלהי אבותינו ויוכח אל ירא בפלגות נהרי
נחל דבש וחמאה וכמותו אמר ירא ש״ת ויודרש ~ בזרוע ג מל בלש בתו׳ וסימנהון עתה תראה ב וסימנהון עתה תראה אשר אעשה היקרך דברי אם לא ~
וגאלתי אתכם בזרוע נטויה או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי׳ וטרף זרוע אף קרקר ~

מורשה ב מל בתו וסימנהון ונתתי אתה לכם מורשה אני יי׳ תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב ׃ ~ מקצר ל וחס
ויצום ד וסימנהון ויצום אל בני ישראל ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום לאמר זה הדבר ויכרת יי׳ אתם ברית ׃

יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מתחת סבלות מצרים׃ והבאתי
אתכם אל הארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אתה לאברהם
ליצחק וליעקב ונתתי אתה
לכם מורשה אני יהוה׃ וידבר
משה כן אל בני ישראל ולא
שמעו אל משה מקצר רוח
ומעבדה קשה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
בא דבר אל פרעה מלך מצרים
וישלח את בני ישראל מארצו׃
וידבר משה לפני יהוה לאמר
הן בני ישראל לא שמעו אלי
ואיך ישמעני פרעה ואני ערל
שפתים׃
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
ויצום אל בני ישראל ואל פרעה
מלך מצרים להוציא את בני
ישראל מארץ מצרים׃
אלה ראשי בית
אבתם בני ראובן בכר ישראל
חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה
משפחת ראובן׃ ובני שמעון
ימואל וימין ואהד ויכין וצחר
ושאול בן הכנענית אלה

משפחת שמעון׃ ואלה שמות
בני לוי לתולדתם גרשון וקהת
ומרארי ושני חיי לוי שבע ושלשים
ומאת שנה׃ בני גרשון לבני
ושמעי למשפחתם׃ ובני קהת
עמרם ויצהר וחברון ועזיאל
ושני חיי קהת שלש ושלשים
ומאת שנה׃ ובני מרארי מחלי
ומושי אלה משפחת הלוי
לתולדתם׃ ויקח עמרם את
יוכבד דדתו לו לאשה ותלד
לו את אהרן ואת משה ושנ
חיי עמרם שבע ושלשים ומאת
שנה׃ ובני יצהר קרח ונפג וזכרי
ובני עזיאל מישאל ואלצפן
וסתרי׃ ויקח אהרן את אלישבע
בת עמינדב אחות נחשון לו
לאשה ותלד לו את נדב ואת
אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃
ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף
אלה משפחת הקרחי׃ ואלעזר
בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל
לו לאשה ותלד לו את פינחס
אלה ראשי אבות הלוים ׃ ז
למשפחתם׃ הוא אהרן ומשה
אשר אמר יהוה להם הוצאו

וידבר יי׳ אל משה ואל אהרן יא דסמי וסימנהון ויצום אל בני ישראל דברו אל בני ישראל דזאת החיה אדם כי יהיה בעור
בשרו כי תבאו אל ארץ כנען כי יהיה זב מבשרו איש על דגלו באתת לבית אבתם נשא את ראש בני קחת אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי׳
עד מתי לעדה הרעה הזאת הבדלו מתוך העדה הזאת׳ זאת חקת התורה דפרה אדמה׳ ~ ובני קרח ב וסימנ אסיר ואלקנה׳ ובני קרח לאמתו ׃

אהרן דקד׳ למשה ד וסימנהון ותלד לו את אהרן ואת משה הוא אהרן וכישה ואלה תולדת אהרן ומשה וכנ׳ עמרם אהרן ומשה׳ ס
הן אני ד וסימנהון הן אני ערל שפתים הן אני נשארתי לבדי הן אני עץ׳ בש׳ הן אני כפיך לאל מחמר קריתי גם אני׳ ס

את בני ישראל מארץ מצרים
על צבאתם׳ הם המדברים אל
פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל ממצרים הוא
משה ואהרן׳ ויהי ביום דבר
יהוה אל משה בארץ מצרים׳
וידבר יהוה אל
משה לאמר אני יהוה דבר
אל פרעה מלך מצרים את
כל אשר אני דבר אליך׳ ויאמר
משה לפני יהוה הן אני ערל
שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׳

ויאמר יהוה אל משה ראה
נתתיך אלהים לפרעה ואהרן
אחיך יהיה נביאך׳ אתה תדבר
את כל אשר אצוך ואהרן אחיך
ידבר אל פרעה׳ ושלח את בני
ישראל מארצו׳ ואני אקשה
את לב פרעה והרביתי את
אתתי ואת מופתי בארץ מצרים׳
ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי
את ידי במצרים והוצאתי את
צבאתי את עמי בני ישראל
מארץ מצרים בשפטים גדלים׳
וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי

בן אש׳ חס׳ וכן נס׳ בלש׳ המדבר׳ בלא געיה ולא פלינו עליה
ג בטע׳
ד וסי׳ כתו׳
ד רא׳ פסו׳
ט
ט
ט

ויאמר יי׳ ב בטע׳ בספ׳ וסימניהון מי שם פה לאדם׳ על נהרתם על יאריהם הנה׳ ויצא המימה דערב׳ ויהי ברד בכל ארץ מצרים׳ נטה׳
ידך על ארץ מצרים בארבה׳ ויהי חשך על ארץ מצרים׳ עוד נגע אחד אביא על פרעה׳ עבר לפני העם׳ כתב זאת זכרון׳ בעבור הענן׳ כי לא אעלה בקרבך׳ ~ ׳

נהפך לנחש תקח בידך׳ ואמרת
אליו יהוה אלהי העברים שלחני
אליך לאמר שלח את עמי׳
ויעבדני במדבר והנה לא שמעת
עד כה׳ כה אמר יהוה בזאת תדע
כי אני יהוה הנה אנכי מכה׳
במטה אשר בידי על המים
אשר ביאר ונהפכו לדם׳ והדגה
אשר ביאר תמות ובאש היאר
ונלאו מצרים לשתות מים מן
היאר׳ ויאמר
יהוה אל משה אמר אל אהרן
קח מטך ונטה ידך על מימי
מצרים על נהרתם על יאריהם
ועל אגמיהם ועל כל מקוה
מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל
ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׳
ויעשו כן משה ואהרן כאשר
צוה יהוה וירם במטה ויך את
המים אשר ביאר לעינ פרעה
ולעינ עבדיו ויהפכו כל המים
אשר ביאר לדם׳ והדגה אשר
ביאר מתה ויבאש היאר ולא
יכלו מצרים לשתות מים מן
היאר׳ ויהי הדם בכל ארץ מצרים׳
ויעשו כן חרטמים מצרים בלטיהם

ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה׳ ויפן פרעה ויבא
אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׳
ויחפרו כל מצרים סביבת היאר
מים לשתות כי לא יכלו לשתות
ממימי היאר׳ ומלא שבעת ימים
אחרי הכות יהוה את היאר׳

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח
את עמי ויעבדני׳ ואם מאן אתה
לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך
בצפרדעים׳ ושרץ היאר צפרדעים
ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך
ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך
ובתנוריך ובמשארתך׳ ובכה
ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׳ ויאמר יהוה אל
משה אמר אל אהרן נטה את
ידך במטך על הנהרת על היארים
ועל האגמים והעל את הצפרדעים
על ארץ מצרים׳ ויט אהרן את
ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע
ותכס את ארץ מצרים׳ ויעשו כן
החרטמים בלטיהם ויעלו את
הצפרדעים על ארץ מצרים׳

וירם ח וסימניהון וירם במטה ויך את המים׳ וירם משה את ידו ויך את הסלע׳ וירם הטבח את השוק והעליה׳ וירם את אדרת
אליהו׳ וירם יד במלך׳ וירם יאשיהו לבני העם׳ וירם ימינו ושמאלו אל השמים׳ וירם קרן לעמו׳ ~ ׳ ובכה׳ גמל׳ וסי׳ ובכה ובעפר׳ כי בכה ארוץ גדור דשמואל
והעל ב וסימניהון והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים׳ והעל אתם הר ההר׳ ~ ׳ ובתנוריך׳ ל ומל׳ ובמשארותיך׳ ל

ויסר ג רפ׳ וסימנהון ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ויסר מעלי רק את המות הזה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה׳ ס
ולעבדיך ג וסימנהון למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה׳ ס

ויקרא פרעה למשה ולאהרן
ג ויאמר העתירו אל יהוה ויסר
רפ׳ ג הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה
ג את העם ויזבחו ליהוה׳ ויאמר
רפ׳ ל משה לפרעה התפאר עלי למתי
ג אעתיר לך ולעבדיך ולעמך ז
להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך
ב ה׳ רק בארתשארנה׳ ויאמר למחר
ובעו׳ ויאמר כדברך למען תדע כי אין
ה׳ כיהוה אלהינו׳ וסרו הצפרדעים
ל מ״ל ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך
ב רק בארתשארנה׳ ויצא משה
ואהרן מעם פרעה ויצעק משה
אל יהוה על דבר הצפרדעים
אשר שם לפרעה׳ ויעש יהוה
כדבר משה וימתו הצפרדעים
ה׳ ד׳ ב מן הבתים מן החצרות ומן השדות׳
פסו׳ חס׳ חס׳ ויצברו אתם חמרים חמרים
דמיין ג וכל ג עורא ותבאש הארץ׳ וירא פרעה כי
חס׳ דכו׳ היתה הרוחה והכבד את לבו
ז׳ מ״ל ולא שמע אלהם כאשר דבר
יהוה׳ סתו׳

ז׳ ויאמר יהוה אל משה אמר אל
בטע׳ ב אהרן נטה את מטך והך את
ל כף עפר הארץ והיה לכנם בכל
וחס׳ כף אל ארץ מצרים׳ ויעשו כן ויט׳ א

אהרן את ידו במטה ויך את עפר
ב׳ הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה
ג כל עפר הארץ היה הכנים בכל
דסב׳ וכל ארץ מצרים׳ ויעשו כן החרטמים
וקרי׳ ג ג בלטיהם להוציא את הכנים ולא
מ״ל יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה׳
ב ויאמרו החרטמים אל פרעה
חס׳ אצבע אלהים הוא ויחזק לב
כל״ש פרעה ולא שמע אלהם כאשר
סתו׳ דבר יהוה׳

יב ויאמר יהוה אל משה השכם
בטע׳ בבקר והתיצב לפני פרעה הנה
בספ׳ יצא המימה ואמרת אליו כה
ט מ״ל אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׳
ב כי אם אינך משלח את עמי הנני
ל ומ״ל משליח בך ובעבדיך ובעמך
ג ובבתיך את הערב ומלאו בתי
מצרים את הערב גם האדמה
ל ומ״ל אשר הם עליה׳ והפלתי ביום
ההוא את ארץ גשן אשר עמי
עמד עליה לבלתי היות שם ערב
למען תדע כי אני יהוה בקרב
ג הארץ׳ ושמתי פדת בין עמי
ב׳ מ״ל ובין עמך למחר יהיה האות הזה׳
ה׳ ו׳ חס׳ ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד
ה׳ בביתה פרעה ובית עבדיו ובכל
דסב׳ ובבית ארץ מצרים׳ תשחת הארץ מפני הערב׳ ס
ובבית

יוצא ט מ״ל וסימנהון הנה יוצא המימה דערב׳ בחצות הלילה אני יוצא׳ וירחו סגרת ומסגרת׳ ובא המלך דוד עד בחורים׳ הנה אנכי
ישראל׳ ויהודה אוהב׳ וראו השמרים איש יוצא׳ ועתה קום נא ודבר על לב׳ ונגה לאש ומן האש יוצא ברק׳ וכל כתו׳ דכו׳ מ״ל במא׳ יצא מחפתו׳ ס
ל דסב׳ ובבית וקרי׳ ובית וסימנהון ביתה פרעה ובית עבדיו׳ ולא נשאר איש בעי׳ ובית אל׳ ויבאו בני הנביאים׳ עגלי הזהב אשר בית אל׳ ס

עשות דבר יא חס את וסימנהון מהר המלט שמה ויאמר מה אתן לך לא נוכל לעשות ולא אחר הנער מרוע עשיתן וישם יש מועד
וידרשו ויבקשו ב בפסוקא הרפה ממנו וגם אנכי אעשה אתכם כי מה עברך הכלב ושא את הדבר ס ~ ס לכו זבחו ל יסקלנו ל וחס

ארץ מצרים תשחת הארץ מפני
הערב ויקרא פרעה אל משה
ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם
בארץ ויאמר משה לא נכון
לעשות כן כי תועבת מצרים
נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח
את תועבת מצרים לעיניהם ולא
יסקלנו דרך שלשת ימים נלך
במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו
כאשר אמר אלינו ויאמר פרעה
אנכי אשלח אתכם וזבחתם
ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק
לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי
ויאמר משה הנה אנכי יוצא
מעמך והעתרתי אל יהוה וסר
הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
מחר רק אל יסף פרעה התל
לבלתי שלח את העם לזבח
ליהוה ויצא משה מעם פרעה
ויעתר אל יהוה ויעש יהוה כדבר
משה ויסר הערב מפרעה מ
מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד
ויכבד פרעה את לבו גם בפעם
הזאת ולא שלח את העם

ויאמר יהוה אל משה בא אל ט

פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים שלח את עמי
ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח
ועודך מחזיק בם הנה יד יהוה
הויה במקנך אשר בשדה בסוסים
בחמרים בגמלים בבקר ובצאן
דבר כבד מאד והפלה יהוה בין
מקנה ישראל ובין מקנה מצרים
ולא ימות מכל לבני ישראל
דבר וישם יהוה מועד לאמר
מחר יעשה יהוה הדבר הזה
בארץ ויעש יהוה את הדבר
הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים
ומקנה בני
ישראל לא מת אחד וישלח
פרעה והנה לא מת ממקנה
ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה
ולא שלח את העם
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
קחו לכם מלא חפנים פיח
כבשן וזרקו משה השמימה
לעיני פרעה והיה לאבק על
כל ארץ מצרים והיה על האדם
ועל הבהמה לשחין פרחת
אבעבעת בכל ארץ מצרים
ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו

רסמ׳ ה רסמ׳ ל ל ל ל כתי׳ ה׳ ל׳ רתי׳ א יא חס את ל ל פת׳ ל יא ל ב חס ובעב׳ ל

השמימה יא וסימנהון ויוצא אתו החוצה ויהלם והנה סלם מצב ארצה וזרקו משה השמימה ויזרק אתו משה
השמימה ופן תשא עיניך השמימה לא בשמים הוא ויפנו אנשי העי ויהי בעלות הלהב והמשאת החלה ויזרקו עפר על ראשיהם ויפרש כפיו
והפלה ב אכתי ה ואכתי א וסימנהון והפלא יש בין מקנה ישראל והפלא יש את מכתך וא ודעו כי הפלה יש חסידלו ס ~ ומקנה ל

ואולם ה׳ רש״פסו׳ וסימנהון ואולם בעבור זאת הועמדתיך׳ ואולם חי אני ומלא כבוד יי׳ ואולם חי יי׳ ואולם הכסא אשר׳
ואולם אנכי מלאתי כח׳ וכל איוב דכו׳ במ״ג וסימנהון אולם שלח נא ידך׳ תנינא׳ אולם אנכי אדרש אל אל׳ אולם אני אל שדי אדבר׳ ״

לפני פרעה ויזרק אתו משה
השמימה ויהי שחין אבעבעת
פרח באדם ובבהמה׳ ולא יכלו
החרטמים לעמד לפני משה
מפני השחין כי היה השחין
בחרטמים ובכל מצרים׳ ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה׳ אל
משה׳ ויאמר יהוה
אל משה השכם בבקר והתיצב
לפני פרעה ואמרת אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים שלח
את עמי ויעבדני׳ כי בפעם הזאת
אני שלח את כל מגפתי אל לבך
ובעבדיך ובעמך בעבור תדע
כי אין כמני בכל הארץ׳ כי עתה
שלחתי את ידי ואך אותך ואת
עמך בדבר ותכחד מן הארץ׳
ואולם בעבור זאת הועמדתיך
בעבור הראתך את כחי ולמען
ספר שמי בכל הארץ׳ עודך
מסתולל בעמי לבלתי שלחם׳
הנני ממטיר כעת מחר ברד
כבד מאד אשר לא היה כמהו
במצרים למן היום היסדה ועד
עתה׳ ועתה שלח העז את

מקנך ואת כל אשר לך בשדה
כל האדם והבהמה אשר ימצא
בשדה ולא יאסף הביתה וירד
עליהם הברד ומתו׳ הירא את
דבר יהוה מעבדי פרעה הנס
את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים׳
ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה
ויעזב את עבדיו ואת מקנהו
בשדה׳
ויאמר יהוה אל משה נטה את
ידך על השמים ויהי ברד בכל
ארץ מצרים על האדם ועל
הבהמה ועל כל עשב השדה
בארץ מצרים׳ ויט משה את
מטהו על השמים ויהוה נתן
קלות וברד ותהלך אש ארצה
וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים׳
ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך
הברד כבד מאד אשר לא היה
כמהו בכל ארץ מצרים מאז
היתה לגוי׳ ויך הברד בכל ארץ
מצרים את כל אשר בשדה
מאדם ועד בהמה ואת כל עשב
השדה הכה הברד ואת כל עץ
השדה שבר׳ רק בארץ גשן
אשר שם בני ישראל לא היה

ואשר ״ רש״פסו׳ וסימנהון ואשר לא שם לבו׳ ואשר לא יצדה׳ ואשר ינאל מן הלוים ואשר יבא אתר עהו ביער׳ ואשר
עשה לכם במדבר׳ ואשר עשה לחיל מצרים׳ ואשר עשה לדתן ולאבירם׳ ואשר אכלו שאר עמי׳ ואשר ישמיען׳ ואשר נתנו שארית׳ הועם׳
ואשר חזה מעשה׳ ואשר לא נתן בנותינו׳ ״ ולא יאסף ב׳ וסימנהון ולא יאסף הביתה׳ עשיר ישכב ולא יאסף עינו פקח׳ ״

למשה ולאהרן ד׳ וסימנהון ויקרא פרעה דצפרדעים וישלח פרעה דברד ויסיר פרעה דארבה ויקרא למשה ולאהרן לילה דמכת בכורות ׃
ויחדלו ב׳ וסימנהון ויחדלו לבנות העיר ויחדלו הקלות והברד ׃ ~ בספר מוגה כי השערה בשני פשטין ׃ ~ ׃

ברד׳ וישלח פרעה ויקרא למשה
ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי
הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי׳ ז
הרשעים׳ העתירו אל יהוה ורב
מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה
אתכם ולא תספון לעמד׳ ויאמר
אליו משה כצאתי את העיר
אפרש את כפי אל יהוה הקלות
יחדלון והברד לא יהיה עוד
למען תדע כי ליהוה הארץ׳
ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם
תיראון מפני יהוה אלהים׳ ח׳ ט׳
והפשתה והשערה נכתה כי
השערה אביב והפשתה גבעל
והחטה והכסמת לא נכו כי
אפילת הנה׳ ויצא משה מעם
פרעה את העיר ויפרש כפיו׳
אל יהוה ויחדלו הקלות והברד
ומטר לא נתך ארצה׳ ויראה
פרעה כי חדל המטר והברד
והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו
הוא ועבדיו׳ ויחזק לב פרעה
ולא שלח את בני ישראל כאשר
דבר יהוה ביד משה׳ קבא וסימ׳ ישראל

ויאמר יהוה אל משה בא אל

פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת
לב עבדיו למען שתי אתתי אלה
בקרבו׳ ולמען תספר באזני בנך
ובן בנך את אשר התעללתי
במצרים ואת אתתי אשר שמתי
בם ויד עתם כי אני יהוה׳ ויבא
משה ואהרן אל פרעה ויאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים
עד מתי מאנת לענת מפני שלח
עמי ויעבדני׳ כי אם מאן אתה
לשלח את עמי הנני מביא מחר
ארבה בגבולך׳ וכסה את עין
הארץ ולא יוכל לראות את
הארץ׳ ואכל את יתר הפלטה
הנשארת לכם מן הברד ואכל
את כל העץ הצמח לכם מן השדה׳
ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי
כל מצרים אשר לא ראו אבתיך
ואבות אבתיך מיום היותם על
האדמה עד היום הזה ויפן ויצא
מעם פרעה׳ ויאמרו עבדי פרעה
אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש
שלח את האנשים ויעבדו את
יהוה אלהיהם הטרם תדע כי
אבדה מצרים׳ ויושב את משה
ואת אהרן אל פרעה ויאמר

פרש

ולא יוכל ד׳ וסימנהון וכסה את עין הארץ
ולא יוכל לראות את הארץ׳ והיה כי נראה כי נלאה מואב׳
ולא יוכל עוד לשאת׳ ולא יוכל לדון עם שתקיף ממנו׳ ׃

שתי ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימנהון למען שתי אתתי שתי
לבך למסלה שיתי כליל עלך׳ בתר מל׳ ׃ ~ המלמה ג׳ חס׳ בלי׳
וסימ׳ ואכל את יתר׳ והנה נותרה בה׳ את שארית הפלטה לעמלק׳ ׃

חב״ע ל וסימנהון בצאננו ובבקרנו באספכם את תבואת הארץ חגה חג״ש בשלו מהתיושו ליום מועד וליום חג״ע
ויעל ז רפ״ וסימנהון בארבה ויעל ויעל ארנה המלך מי יפתה את אחאב וחבריה ויגזר מאחרי מיבבם מכל עמו וחבריה

אלהים לכו עבדו את יהוה אלהיכם
מי ומי ההלכים ויאמר משה
בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו
ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך
כי חג יהוה לנו ויאמר אלהם יהי
כן יהוה עמכם כאשר אשלח
אתכם ואת טפכם ראו כי רעה
נגד פניכם לא כן לכו נא הגברים
ועבדו את יהוה כי אתה אתם
מבקשים ויגרש אתם מאת פני
פרעה סתו
ויאמר יהוה אל משה נטה ידך
על ארץ מצרים בארבה ויעל
על ארץ מצרים ואכל את כל
עשב הארץ את כל אשר השאיר
הברד ויט משה את מטהו על
ארץ מצרים ויהוה נהג רוח
קדים בארץ כל היום ההוא וכל
הלילה הבקר היה ורוח הקדים
נשא את הארבה ויעל הארבה
על כל ארץ מצרים וינח בכל
גבול מצרים כבד מאד לפני כן
לא היה כן ארבה כמהו ואחרי כן
לא יהיה כן ויכס את עין כל
הארץ ותחשך הארץ ויאכל
את כל עשב הארץ ואת כל

פרי העץ אשר הותיר הברד ולא
נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה
בכל ארץ מצרים ויבהל פרעה
לקרא למשה ולאהרן ויאמר
חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם
ועתה שא נא חטאתי אך הפעם
והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר
מעלי רק את המות הזה ויצא
מעם פרעה ויעתר אל
יהוה ויהפך יהוה רוח ים חזק
מאד וישא את הארבה ויתקעהו
ים סוף לא נשאר ארבה אחד
בכל גבול מצרים ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל
ויאמר יהוה אל משה נטה ידך
על השמים ויהי חשך על ארץ
מצרים ויגש חשך ויט משה
את ידו על השמים ויהי חשך
אפלה בכל ארץ מצרים שלשת
ימים לא ראו איש את אחיו ולא
קמו איש מתחתיו שלשת ימים
ולכל בני ישראל היה אור במו
במושבתם ויקרא פרעה אל
משה ויאמר לכו עבדו את יהוה
רק צאנכם ובקרכם יצג נם טפכם
ילך

נטיה יד ל חס את וסימנהון מכת דם מכת ארבה מכת חשך זה ארבה קם מהרה ממקומו ארץ כיתחטא לו
שונה נטיתי ידי עליך ואגרע חקך ונטיתי ידי על ארוס הנני נוטה ידי על פלשתים הנני אליך הר שעיר ויט ידו עליו ויכהו ויי״ג יטה ידו ובשל
עשר ונפל עזור ויט ידו על יפון ידו נטה על הים הרגו ממלכות ונטיתי ידי על יהודה כי נטה אל אל ידו יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי

גרש וסימנהון גרש האמה הזאת ואת בנה גרש יגרש אתכם מזה גרש לין ויצא מדין וישב בארץ מדין וקלון
רעותה ד ומ וסימנהון דבר נא באזני העם אך שם נקבצו ריות אשה רעותה אשה רעותה לא פקדו והנשארות אכלנה

עמכם ויאמר משה גם אתה תתן
ביד־נו זבחים ועלות ועשינו ליהוה
אלהינו ונם מקנו ילך עמנו לא
תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד
את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע
מה נעבד את יהוה עד בא־נו שמה
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא
אבה לשלחם ויאמר לו פרעה
לך מעלי השמר לך אל תסף
ראות פני כי ביום ראותך פני
תמות ויאמר משה כן דברת
לא אסף עוד ראות פניך

א ויאמר יהוה אל משה עוד נגע
אחד אביא על פרעה ועל מצרים
אחרי כן ישלח אתכם מזה
כשלחו כלה גרש יגרש אתכם
מזה דבר נא באזני העם וישאלו
איש מאת רעהו ואשה מאת
רעותה כלי כסף וכלי זהב ויתן
יהוה את חן העם בעינ־מצרים
גם האיש משה גדול מאד בארץ
מצרים בעינ־עבדי פרעה ובעינ־
העם ויאמר משה
כה אמר יהוה כחצות הלילה
אני יוצא בתוך מצרים ומתי כל

בכור בארץ מצרים מבכור פרעה
הישב על כסאו עד בכור השפחה
אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה
והיתה צעקה גדלה בכל ארץ
מצרים אשר כמהו לא נהיתה
וכמהו לא תסף ולכל בני ישראל
לא יחרץ כלב לשנו למאיש
ועד בהמה למען תדעון אשר
יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל
וירדו כל עבדיך אלה אלי
והשתחוו לי לאמר צא אתה
וכל העם אשר ברגליך ואחרי
כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי
אף ויאמר יהוה
אל משה לא ישמע אליכם
פרעה למען רבות מופתי בארץ
מצרים ומשה ואהרן עשו את
כל המפתים האלה לפני פרעה
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל מארצו

יב ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
בארץ מצרים לאמר החדש
הזה לכם ראש חדשים ראשון
הוא לכם לחדשי השנה דברו
אל כל עדת ישראל לאמר

תדעון ד וסימנהון למען תדעון אשר יפלה יי בזאת תדעון כי יי שלחני כי אל חי בקרבכם למען תדעון שדרון
והשתחוו ז וסימנהון וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו והשתחוו ליי
בהר הקדש בירושלם והלכו אליך שחוח בנו מעניך והשתחוו על כפות והשתחוו עם הארץ פתח השער רוממו יי אלהינו וחבריה

ויקחו ו׳ רפ׳ וסימנהון ויקחו להם איש שה לבית אבת׳ ויקחו לי תרומה מאת כל איש׳ ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו
אליך שמן זית זך׳ צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך׳ ויקחו אליך פרה אדמה תמימה׳ ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר׳ ~

בעשר לחדש הזה ויקחו להם
איש שה לבית אבת שה לבית׳
ואם ימעט הבית מהיות משה
ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו
במכסת נפשות איש לפי אכלו
תכסו על השה׳ שה תמים זכר
בן שנה יהיה לכם מן הכבשים
ומן העזים תקחו׳ והיה לכם עד
למשמרת עד ארבעה עשר יום
לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל
עדת ישראל בין הערבים׳ ולקחו
מן הדם ונתנו על שתי המזוזות
ועל המשקוף על הבתים אשר
יאכלו אתו בהם׳ ואכלו את הבשר
בלילה הזה צלי אש ומצות על
מררים יאכלהו׳ אל תאכלו ממנו
נא ובשל מבשל במים כי אם צלי
אש ראשו על כרעיו ועל קרבו׳
ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר
ממנו עד בקר באש תשרפו׳ וכה
תאכלו אתו מתניכם חגרים נעלכם
ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם
אתו בחפזון פסח הוא ליהוה׳ ~
ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה
והכיתי כל בכור בארץ מצרים
מאדם עד בהמה׳ ובכל אלהי

מצרים אעשה שפטים אני יהוה׳
והיה הדם לכם לאת על הבתים
אשר אתם שם׳ וראיתי את הדם
ופסחתי עליכם׳ ולא יהיה בכם
נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים׳
והיה היום הזה לכם
לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה׳
לדרתיכם חקת עולם תחגהו׳
שבעת ימים מצות תאכלו׳ אך
ביום הראשון תשביתו שאר
מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה
הנפש ההוא מישראל׳ מיום
הראשון עד יום השביעי׳ וביום
הראשון מקרא קדש׳ וביום
השביעי מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכה לא יעשה בהם׳ אך
אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו
יעשה לכם׳ ושמרתם את המצות
כי בעצם היום הזה הוצאתי את
צבאותיכם מארץ מצרים׳ ושמרתם
ושמרתם את היום הזה לדרתיכם
חקת עולם׳ בראשון בארבעה
עשר יום לחדש בערב תאכלו׳
מצת עד יום האחד ועשרים
לחדש בערב׳ שבעת ימים
שאר לא ימצא בבתיכם כי כל

הקרב ד׳ חס׳ וסימנהון ואם ימעט הבית מהיות משה׳ ובא גאלו הקרב אליו׳ כי אם לשארו הקרב אליו׳ ונתתם את נחלתו
לשארו הקרב אליו ממשפחתו׳ וז׳ והקרב אליו ברשנא שתר׳ ~ אבת ב׳ חס׳ וסימ׳ איש שה לבית אבת׳ פקד עון אבת׳ דו׳ שמע יתרו׳
בחפזון ג׳ ומל׳ וסימנהון ואכלתם אתו בחפזון׳ כי בחפזון יצאת מארץ מצרים׳ כי לא בחפזון תצאו׳ וכמנוסה לא תלכון׳ ~

70

אזוב ג מלכתו וסימנהון ולקחתם אגדת אזוב ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת ולקח אזוב וטבל במים איש טהור ·
ולא יתן ג וסימנהון ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם ואם לא תשיג ידו לשתי תרים והביא האיש את אשתו אל הכהן ·

אכל מחמצת ונכרתה הנפש ז
ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח
הארץ כל מחמצת לא תאכלו
בכל מושבתיכם תאכלו מצות:

ויקרא משה לכל זקני ישראל
ויאמר אלהם משכו וקחו לכם
צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח:
ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם
בדם אשר בסף והנעתם אל
המשקוף ואל שתי המזוזת
מן הדם אשר בסף ואתם לא
תצאו איש מפתח ביתו עד בקר:
ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה
את הדם על המשקוף ועל שתי
המזוזת ופסח יהוה על הפתח
ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם
לנגף: ושמרתם את הדבר הזה
לחק לך ולבניך עד עולם: והיה
כי תבאו אל הארץ אשר יתן
יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם
את העבדה הזאת: והיה כי יאמרו
אליכם בניכם מה העבדה הזאת
לכם: ואמרתם זבח פסח הוא
ליהוה אשר פסח על בתי בני
ישראל במצרים בנגפו את

מצרים ואת בתינו הציל ויקד
העם וישתחוו: וילכו ויעשו בני
ישראל כאשר צוה יהוה את
משה ואהרן כן עשו:
ויהי בחצי הלילה
ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים
מבכר פרעה הישב על כסאו
עד בכור השבי אשר בבית הבור
וכל בכור בהמה: ויקם פרעה
לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים
ותהי צעקה גדלה במצרים
כי אין בית אשר אין שם מת: ז
ויקרא למשה ולאהרן לילה
ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם
אתם גם בני ישראל ולכו עבדו
את יהוה כדברכם: גם צאנכם
גם בקרכם קחו כאשר דברתם
ולכו וברכתם גם אתי: ותחזק
מצרים על העם למהר לשלחם
מן הארץ כי אמרו כלנו מתים:
וישא העם את בצקו טרם יחמץ
משארתם צרורת בשמלתם
על שכמם: ובני ישראל עשו
כדבר משה וישאלו ממצרים
כלי כסף וכלי זהב ושמלת: ויהוה
נתן את חן העם בעיני מצרים

בחצי הלילה ג וסימנהון ויהי בחצי הלילה ויו הכה כל בכור ויקם בחצי הלילה דשמשון ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת ·
למהר ג וסימנהון ותחזק מצרים על העם למהר למהר שלח שבז וכעבאים על ההרים למהר א בתו א בנבו ו א בכתן ·
צררת ב וסימנהון משארתם צררת בשמלתם על שכמם ותהיינה צררות עד יום מותן אלמנות חיות · ~ בעקו

וינצלו ב וסימנהון וישאלום וינצלו את מצרים וינצלו להם לאין כישא ויאספו ל נרשו ל
ערב כ וסימנהון וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר וכבדו מאד ל להתמהמה ל ומלתה ל עגת חס

ויאפו ל

ל ב וישאלום וינצלו את מצרים

ויסעו בני ישראל מרעמסס
סכתה כשש מאות אלף רגלי
הגברים לבד מטף: וגם ערב רב
עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד
מאד: ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים עגת מצות כי
לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא
יכלו להתמהמה וגם צדה לא
עשו להם: ומושב בני ישראל
אשר ישבו במצרים שלשים
שנה וארבע מאות שנה: ויהי
מקץ שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויהי בעצם היום הזה
יצאו כל צבאות יהוה מארץ
מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה
להוציאם מארץ מצרים הוא
הלילה הזה ליהוה שמרים
לכל בני ישראל לדרתם:

ויאמר יהוה אל משה ואהרן
זאת חקת הפסח כל בן נכר לא
יאכל בו: וכל עבד איש מקנת
כסף ומלתה אתו אז יאכל בו:
תושב ושכיר לא יאכל בו: בבית

ד וחס

ד וחס

ב באורי

ד חס בלוש

ל רא פסו

ל

ל

ל

שבעת הימים ח בליש וסימנהון מצות יאכל את שבעת הימים ויהי לשבעת הימים ומי המכול הירותבך עליו שבעת הימים
והיה אור הלבנה כאור החמה ושבעת ימי החג יעשה עלה ליש בשבועי בחמשה עשר יום לחדש ויאכלו את המועד ואחיהם בחיריהם

נשבעל אבתיך לתת לך ארץ
זבת חלב ודבש ועבדת את
העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת
ימים תאכל מצת וביום השביעי
חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת
הימים ולא יראה לך חמץ ולא
יראה לך שאר בכל גבלך: והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור
זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים:
והיה לך לאות על ידך ולזכרון
בין עינך למען תהיה תורת יהוה
בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה
ממצרים: ושמרת את החקה
הזאת למועדה מימים ימימה:

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ
הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך: והעברת
כל פטר רחם ליהוה וכל פטר
שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר
תפדה בשה ואם לא תפדה
וערפתו וכל בכור אדם בבניך
תפדה: והיה כי ישאלך בנך מחר
לאמר מה זאת ואמרת אליו
בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים

מבית עבדים: ויהי כי הקשה פרעה
לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור
בארץ מצרים מבכר אדם ועד
בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה
כל פטר רחם הזכרים וכל בכור
בני אפדה: והיה לאות על ידכה
ולטוטפת בין עינך כי בחזק יד
הוציאנו יהוה ממצרים:

קו וסימן יהללאל

ויהי בשלח

פרעה את העם ולא נחם אלהים
דרך ארץ פלשתים כי קרוב
הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם
בראתם מלחמה ושבו מצרימה:
ויסב אלהים את העם דרך
המדבר ים סוף וחמשים עלו
בני ישראל מארץ מצרים: ויקח
משה את עצמות יוסף עמו
כי השבע השביע את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעליתם את עצמתי מזה אתכם:
ויסעו מסכות ויחנו באתם
בקצה המדבר: ויהוה הלך
לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם
הדרך ולילה בעמוד אש
להאיר להם ללכת יומם ולילה:
לא ימיש עמוד הענן יומם

יראה יג וסימנהון כהר יש יראה מצות יאכל את שבעת הימים ב בפסו שלש פעמים בשנה שלש פעמים בשנה שלוש
פעמים בשלח דמש תורה ב בו ולא יראה לך שאר מגן אם יראה ורמח וכבורו עליך יראה ויש עליהם יראה ילכו מחיל אל חיל יראה אל עבדיך פעלך
בראתם ג חס וסימנהון בראתם מלחמה ושבו מצרימה בראתם את האיש וינוסו מפנו בראתם כי יש אלהיו עמו לנחתם

וישבו ה׳ וחס׳ וסימנהון וישבו ויחנו לפני פי החירת׳ וישבו המים על מצרים׳ אולי ישמעו וישבו איש׳ אולי תפל
תחנתם׳ ויתכסו שקים האדם והבהמה׳ ויכנעו עפ׳ אשר נקרא שמי׳ וזכרו וישבו אל ה׳ כל אפסי ארץ׳ וישבו לערב׳ והמו ככלב׳ ויסבבו עיר׳ תנינא׳

ועמוד האש לילה לפני העם׳

יד וידבר יהוה אל משה לאמר׳ דבר
אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני
פי החירת בין מגדל ובין הים לפני
בעל צפון נכחו תחנו על הים׳ ז
ואמר פרעה לבני ישראל נבכים
הם בארץ סגר עליהם המדבר׳
וחזקתי את לב פרעה ורדף
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל
חילו וידעו מצרים כי אני יהוה
ויעשו כן׳ ויגד למלך מצרים כי
ברח העם ויהפך לבב פרעה ז
ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת
עשינו כי שלחנו את ישראל
מעבדנו׳ ויאסר את רכבו ואת
עמו לקח עמו׳ ויקח ששמאות
רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם
על כלו׳ ויחזק יהוה את לב
פרעה מלך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ובני
ישראל יצאים ביד רמה׳
וירדפו מצרים אחריהם וישיגו
אותם חנים על הים כל סוס
רכב פרעה ופרשיו וחילו על
פי החירת לפני בעל צפן׳ ז

ופרעה הקריב וישאו בני
ישראל את עיניהם והנה
מצרים נסע אחריהם ויראו
מאד ויצעקו בני ישראל אל
יהוה׳ ויאמרו אל משה המבלי
אין קברים במצרים לקחתנו
למות במדבר מה זאת
עשית לנו להוציאנו ממצרים׳
הלא זה הדבר אשר דברנו
אליך במצרים לאמר חדל
ממנו ונעבדה את מצרים כי
טוב לנו עבד את מצרים
ממתנו במדבר׳ ויאמר משה
אל העם אל תיראו התיצבו
וראו את ישועת יהוה אשר
יעשה לכם היום כי אשר ז
ראיתם את מצרים היום לא
תספו לראתם עוד עד עולם׳
יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון׳

ויאמר יהוה אל משה מה תצעק
אלי דבר אל בני ישראל ויסעו׳
ואתה הרם את מטך ונטה
את ידך על הים ובקעהו
ויבאו בני ישראל בתוך הים
ביבשה׳ ואני הנני מחזק את לב

ישועת ה׳ פת׳ וסימנהון ויאמר משה אל העם׳ חשף ה׳ את זרוע קדשו׳ כי יתן מציון קרמ׳ זכר חסדו׳ לא לכם להלחם בזארי׳
ויבאו ז׳ רפ׳ וסימנהון ואתה הרם את מטך ונטה את ידך׳ ואני הנני מחזק את לב מצרים׳ קום לך למסע לפני העם ויבאו׳
ויקומו שלשה אנשים׳ ויבאו פתחי נריבים׳ ויבאו יחדו מארץ צפון׳ ויבואו אליך כמבוא עפ׳ בתרי מל׳ המבלי׳ ל בתו׳ תספו ל חס׳

מלאך האלהים ויולך — ל רסמ׳ וסימנהון ויאמר אל מלאך האלהים בחלום ויסע מלאך האלהים ותבא האשה ויבא מלאך האלהים עוד ׃
ל ג חס׳ וא מל׳ וסימנהון ויולך יי׳ את הים׳ דין מל׳ וילך אותם שומרונה׳ ויקח אותם נבוזראדן רב טבחים׳ וחב׳ דידמיהו׳ ׃

מצרים ובאו אחריהם ואבכרה בפרעה
וכל חילו רכבו ופרשיו ויראו מצרים
כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו׃ רסמ׳
ויסע מלאך האלהים ההלך לפני
מחנה ישראל וילך מאחריהם
ויסע עמוד הענן מפניהם
ויעמד מאחריהם׃ ויבא
בין מחנה מצרים ובין מחנה
ישראל ויהי הענן והחשך
ויאר את הלילה ולא
קרב זה אל זה כל הלילה׃
ויט משה את ידו על
הים ויולך יהוה את הים
ברוח קדים עזה כל
הלילה וישם את הים
לחרבה ויבקעו המים׃
ויבאו בני ישראל בתוך
הים ביבשה והמים להם
חומה מימינם ומשמאלם׃
וירדפו מצרים ויבאו
אחריהם כל סוס
פרעה רכבו ופרשיו
אל תוך הים׃ ויהי
באשמרת הבקר
וישקף יהוה אל מחנה
מצרים בעמוד אש וענן

ויהם את מחנה מצרים׃
ויסר את אפן מרכבתיו
וינהגהו בכבדת
ויאמר מצרים
אנוסה
מפני
ישראל
כי יהוה
נלחם להם
במצרים׃ ס
פ פ
ויאמר יהוה אל משה נטה
את ידך על הים וישבו
המים על מצרים
על רכבו ועל
פרשיו׃
ויט משה
את ידו
על
הים וישב הים לפנות בקר
לאיתנו ומצרים נסים לקראתו
וינער יהוה את מצרים
בתוך הים׃ וישבו
המים וכסו את
הרכב ואת
הפרשים לכל חיל פרעה

ג
ל
חס׳
יא
דסב׳
ויאמרו
וקרו׳
ויאמר
ל
אל
יי׳
ויאר
לנו
ל
א
מל
ג
וג
חס׳
ה
רפ׳
ל
אור׳
מל
במ׳ג
חס׳
ג
יעיה
ל
אלהים
ל
ל
ל
וסימ׳
בתו׳

ברוח קדים — ג וסימנהון ויולך יי׳ את הים ברוח קדים עזה׳ ברוח קדים אפיצם לפני אויב׳ ברוח קדים תשבר אניות תרשיש׳ ׃
ויישקף — ל וסימנהון וישקף על פני סדם׳ וישקף אבימלך מלך פלשתים׳ וישקף יי׳ אל מחנה מצרים׳ וישקף ארונה׳ ׃
ויהם — ג וסימנהון ויהם את מחנה מצרים׳ ויהם יי׳ את סיסרא ואת כל הרכב׳ וא מלה׳ ברק׳ ויהם דשמואל׳ וינער

אשירה ג וסימנהון אשירה ליי כי גאה גאה אנכי ליי אנכי אשירה אזמר ליי אשירה נא לידידי שירת דודי
בכח ד רבי וסימנהון ימינך יי נאדרי בכח ימינך יי תרעץ אויב ורב גאונך תהרס קומך יי בכח קול יי

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

במונה ב
בראש סו
חדש ג פסו
וסימ חס
בוה בתו
שמו
ב
וידבר

טז

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר
אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
בים עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארממנהו יהוה איש מלחמה יהוה
שמו מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלישיו טבעו בים סוף תהמת יכסימו ירדו
במצולת כמו אבן ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך
יהוה תרעץ אויב ורב גאונך תהרס קמיך
תשלח חרונך יאכלמו כקש וברוח אפיך נערמו
מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב
ים אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל
תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי נשפת
ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים
מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר
בקדש נורא תהלת עשה פלא נטית ימינך
תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת
בעזך אל נוה קדשך שמעו עמים ירגזון חיל
אחז ישבי פלשת אז נבהלו אלופי ארום
אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען תפל
עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו

ב פתח
רא ישיר
פסו ח נ ב
נ בזכו
ל עזי
ד ב
נ בחוריו
מ
וא חס
חס נ
נחתו
ל דרופיא
לחשוכא
ד ב
מ
נ
חס
ל
ל
ל

ובני ישראל סו׳ במעי׳ פסו׳ וסימניהון ויחזק יש׳ את לב פרעה׳ או ישיר משה׳ כי באסוס׳ מכן עשרים שנה ומעלה׳ ויוציאו את המקלל מעבית
מואב׳ ויהי בכלות יהושע׳ כל נכול ישראל׳ ויאמרו בני בנימן נסים׳ ויאמר דוד אל הנבעים׳ ונקבצו בני יהודה׳ ויגע החדש השביעי׳ וחמרה׳

כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית׳
תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת
יהוה מקדש אדני כוננו ידיך׳ יהוה ימלך
לעלם ועד׳ כי באסוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל
הלכו ביבשה ברתוך הים׳

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלת׳ ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים׳ ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים׳
ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה
מרה׳ וילנו העם על משה לאמר ויבא וכל עדת בני ישראל אל
מן הנשתה׳ ויצעק אל יהוה מדבר סין אשר בין אילם ובין
ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים סיני בחמשה עשר יום לחדש
ויתקו המים׳ שם שם לו חק השני לצאתם מארץ מצרים׳
ומשפט ושם נסהו׳ ויאמר אם וילנו כל עדת בני ישראל על
שמוע תשמע לקול יהוה משה ועל אהרן במדבר׳ ויאמרו
אלהיך והישר בעיניו תעשה אלהם בני ישראל מי יתן מותנו
והאזנת למצותיו ושמרת כל ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו
חקיו כל המחלה אשר שמתי על סיר הבשר באכלנו לחם
במצרים לא אשים עליך כי אני לשבע כי הוצאתם אותנו אל
יהוה רפאך׳ המדבר הזה להמית את כל
ויבאו אילמה ושם שתים עשרה הקהל הזה ברעב׳
עינת מים ושבעים תמרים ויחנו ויאמר יהוה אל משה הנני
ו׳ שם על המים׳ ויסעו מאילם ממטיר לכם לחם מן השמים

ותען ג׳ בלשון שבח וסימניהון ותען להם מרים שירו ליש׳ כי גאה גאה׳ תען לשוני אמרתך׳ אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו׳
ויסע ג׳ וסימניהון ויסע משה את ישראל מים סוף׳ ויסע בעין תקוה׳ ויסע בצאן עמו׳ וינחגם כעדר במדבר׳
מרתה ב׳ בתרי׳ לש׳ וסימניהון ויבאו מרתה ולא יכלו כי אתי מרתה נאם יש׳ מותנו לש׳ הוצאתם לש׳ כותי׳

יום יום ז וסימנהון ויהי כדברה אל יוסף יום יום׳ והיה משנה על אשר ילקטו יום יום׳ ואתי יום יום ידרשון ורעת
דרכי חפצון לשלמי נדרי יום יום׳ ברוך יום יום יעבס לנו׳ ואהיה אעלו אמון ואהיה שעשועים יום יום לשקד על דלתותי יום יום לשמר מזוזות׳

ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו׳
למען אנסנו הילך בתורתי אם לא׳
והיה ביום הששי והכינו את אשר
יבאו והיה משנה על אשר ילקטו
יום יום׳ ויאמר משה ואהרן אל
כל בני ישראל ערב וידעתם כי
יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים׳
ובקר וראיתם את כבוד יהוה
בשמעו את תלנתיכם על יהוה
ונחנו מה כי תלונו עלינו׳ ויאמר
משה בתת יהוה לכם בערב בשר
לאכל ולחם בבקר לשבע
בשמע יהוה את תלנתיכם אשר
אתם מלינם עליו ונחנו מה לא
עלינו תלנתיכם כי על יהוה׳
ויאמר משה אל אהרן אמר אל
כל עדת בני ישראל קרבו לפני
יהוה כי שמע את תלנתיכם׳ ויהי
כדבר אהרן אל כל עדת בני
ישראל ויפנו אל המדבר והנה
כבוד יהוה נראה בענן׳

וידבר יהוה אל משה לאמר׳
שמעתי את תלונת בני ישראל
דבר אלהם לאמר בין הערבים
תאכלו בשר ובבקר תשבעו

לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם׳
ויהי בערב ותעל השלו ותכס את
המחנה ובבקר היתה שכבת
הטל סביב למחנה׳ ותעל שכבת
הטל והנה על פני המדבר דק
מחספס דק ככפר על הארץ׳
וירא בני ישראל ויאמרו איש
אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה
הוא׳ ויאמר משה אלהם הוא
הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה׳
זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו
ממנו איש לפי אכלו עמר
לגלגלת מספר נפשתיכם איש
לאשר באהלו תקחו׳ ויעשו כן
בני ישראל וילקטו המרבה
והממעיט׳ וימדו בעמר ולא
העריף המרבה והממעיט לא
החסיר איש לפי אכלו לקטו׳
ויאמר משה אלהם איש אל
יותר ממנו עד בקר׳ ולא שמעו
אל משה ויותרו אנשים ממנו
עד בקר וירם תולעים ויבאש
ויקצף עלהם משה׳ וילקטו
אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו
וחם השמש ונמס׳ ויהי ביום
הששי לקטו לחם משנה שני

יותר ז מל בלוש וסימנהון איש אל יותר ממנו עד בקר׳ ואת היותר החרמנו׳ ויותר ממנו מאה רכב׳ וחבריה דרב הימים׳ כי מרה
יתר לחכם׳ ואל תתחכם יותר׳ לעשות׳ יקר יותר ממני׳ ~ ׳ לגלגלת ג וסימ׳ עמר לגלגלת מספר בקע לגלגלת׳ ולקחת חמישת חמשת שקלים׳
וחם ג פת וסימנהון וחם השמש ונמס׳ וחם לארנה המלך׳ גם אם ישכבו שנים וחם להם׳ ~ ונמס ב׳ וחם השמש שנו׳ חרק׳

תמצאהו ז חס בליש וסימנהון היום לא תמצאהו בשדה׳ ומצאהו צרות רבות ורעות׳ וימצאהו המורים׳ וחבריה׳
וימצאהו בחלקת נבות׳ ויבקשו שלשת ימים ולא מצאהו׳ כחלום יעוף ולא ימצאהו׳ ס ותורתי ב וס׳ עקב אשר שמע׳ עד אנה מאנתם׳

הָעָם לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָל נְשִׂיאֵי
הָעֵדָה וַיַּגִּידוּ לְמֹשֶׁה׳ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבָּתוֹן
שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיהוָה מָחָר אֶת אֲשֶׁר
תֹּאפוּ אֹפוּ וְאֶת אֲשֶׁר תְּבַשְּׁלוּ
בַּשֵّלוּ וְאֶת כָּל הָעֹדֵף הַנִּיחוּ לָכֶם
לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֹּקֶר׳ וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ
עַד הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא
הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא הָיְתָה בּוֹ׳ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם
לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה׳
שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם הַ
שְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ׳ וַיְהִי
בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן הָעָם לִלְקֹט
וְלֹא מָצָאוּ׳ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַד אָנָה מָאַנְתֶּם
לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתֹרֹתָי׳ רְאוּ כִּי יְהוָה
נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן הוּא נֹתֵן
לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יָמִים שְׁנָיִם
אִישׁ תַּחְתָּיו אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׳ וַיִּשְׁבֹּתוּ הָעָם בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי׳ וַיִּקְרְאוּ בֵית יִשְׂרָאֵל
אֶת שְׁמוֹ מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לָבָן
וּטְעַמוֹ כְּצַפִּיחַת בְּדֶבֶשׁ׳ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
מְלֹא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת

לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר
בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׳
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח
צִנְצֶנֶת אַחַת וְתֵן שָׁמָּה מְלֹא
הָעֹמֶר מָן וְהַנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה
לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וַיַּנִּחֵהוּ אַהֲרֹן
לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת׳ וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמָּן אַרְבָּעִים
שָׁנָה עַד בֹּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת
אֶת הַמָּן אָכְלוּ עַד בֹּאָם אֶל קְצֵה
אֶרֶץ כְּנָעַן׳ וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית
הָאֵיפָה הוּא׳
וַיִּסְעוּ כָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִ יז
מִדְּבַר סִין לְמַסְעֵיהֶם עַל פִּי
יְהוָה׳ וַיַּחֲנוּ בְּרְפִידִים וְאֵין מַיִם
לִשְׁתּוֹת הָעָם׳ וַיָּרֶב הָעָם עִם מֹשֶׁה
וַיֹּאמְרוּ תֶּן לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה
וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מַה תְּרִיבוּן
עִמָּדִי מַה תְּנַסּוּן אֶת יְהוָה׳ וַיִּצְמָא
שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיָּלֶן הָעָם עַל
מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה הֶעֱלִיתָנוּ
מִמִּצְרַיִם לְהָמִית אֹתִי וְאֶת בָּנַי
וְאֶת מִקְנִי בַצָּמָא׳ וַיִּצְעַק מֹשֶׁה
אֶל יְהוָה לֵאמֹר מַה אֶעֱשֶׂה

אחת ז זק פת וסימנהון בלשו תרגו אלוחית אקף אבישי פלג פלגות ענגל ופירו קח צנצנת אחת׳ ויסבו את העיר׳
ויאמר אבישי׳ ויחלק לכל העם׳ גזרו את הילד׳ והנה כבר עופרת׳ וכל חס׳ שת דכו בסא קמ נקי יהיה לביתו שנה אחת׳ ופ׳ חלה מדה׳ שנה תורה׳ ס
תריבון ג וסימנהון מה תריבון עמדי׳ האתם תריבון לבעל׳ אם לאל תריבון׳ חד בתור׳ וחד בנבו׳ וחד בכתובים׳

ויצאו ז רפ׳ וסימנהון ויצאו ממנו מים ושתה העם׳ ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה׳ ויצאו זקנך ושפטיך ומרדו׳
ויצאו אחרינו עד התיקט אותם׳ ויצאו וראו בפני האנשים הפשעים בו׳ ויצאו והכו בעיר׳ ויצאו ישבי עבי ישראל ובערו והשיקו בנשק׳ ס

לעם הזה עוד מעט וסקלני׳ ז
ויאמר יהוה אל משה עבר לפני
העם וקח אתך מזקני ישראל
ומטך אשר הכית בו את היאר
קח בידך והלכת׳ הנני עמד לפניך
שם על הצור בחרב והכית בצור
ויצאו ממנו מים ושתה העם׳
ויעש כן משה לעיני זקני ישראל׳
ויקרא שם המקום מסה ומריבה׳
על ריב בני ישראל ועל נסתם
את יהוה לאמר היש יהוה
בקרבנו אם אין׳
ויבא עמלק וילחם עם ישראל
ברפידים׳ ויאמר משה אל
יהושע בחר לנו אנשים וצא
הלחם בעמלק מחר אנכי נצב
על ראש הגבעה ומטה האלהים
בידי׳ ויעש יהושע כאשר אמר
לו משה להלחם בעמלק ומשה
אהרן וחור עלו ראש הגבעה׳
והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
ישראל וכאשר יניח ידו וגבר
עמלק׳ וידי משה כבדים ויקחו
אבן וישימו תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידיו מזה
אחד ומזה אחד והיו ידיו אמונה

ערבא השמש׳ ויחלש יהושע
את עמלק ואת עמו לפי חרב׳ ס

ויאמר יהוה אל משה כתב זאת
זכרון בספר ושים באזני יהושע
כי מחה אמחה את זכר עמלק
מתחת השמים׳ ויבן משה
מזבח ויקרא שמו יהוה נסי׳ ז
ויאמר כי יד על כס יה מלחמה
ליהוה בעמלק מדר דר׳

קיו וסימ׳ סנאה יח

ויש׳ יתרו כהן מדין חתן משה
את כל אשר עשה אלהים
למשה ולישראל עמו כי הוציא
יהוה את ישראל ממצרים׳
ויקח יתרו חתן משה את צפרה
אשת משה אחר שלוחיה׳
ואת שני בניה אשר שם האחד
גרשם כי אמר גר היתי בארץ
נכריה׳ ושם האחר אליעזר
כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב
פרעה׳ ויבא יתרו חתן משה
ובניו ואשתו אל משה אל
המדבר אשר הוא חנה שם
הר האלהים׳ ויאמר אל משה
אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך

וסימנהון וידי משה כבדים׳ מעשה חרש וידי צורף׳ וידי ארם מתחת כנפיהם׳ וידי עם הארץ תבהלנה׳ ס
אם אין וסימנהון היש יי׳ בקרבנו אם אין היש בה עץ אם אין אתה דבר׳ אם אין אתה שמע לי׳ החרש ואלפך׳ ס
ולישראל וסימנהון וישמע יתרו כהן מדין׳ זכר לאברהם ליצחק׳ כעת יאמר ליעקב׳ ביום השמיני שלח את העם׳ ס

האהלה ח׳ וסימנהון וימהר אברהם האהלה אל שרה ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויצא משה לקראת חתנו ויהי כצאת
משה אל האהל ויהי כבוא משה האהלה וישאלו אנשים במחנה והנה טמונה בתוך האהל ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה ~ ו׳

ויִשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃
וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה צִפֹּרָה אִשְׁתּוֹ אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ׃
וְאֶת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃
וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיַּצִּלֵנִי מֵחֶרֶב פַּרְעֹה׃
וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר הוּא חֹנֶה שָׁם הַר הָאֱלֹהִים׃
וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתְנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁתֵּי בָנֶיהָ עִמָּהּ׃
וַיַּרְא מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשַּׁק לוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֹהֱלָה׃
וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל־אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
מְצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ וַיַּצִּלֵם יְהוָה׃ וַיִּחַד יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ
מִיַּד מִצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הִצִּיל
אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרָיִם׃ עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בַּדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ
עֲלֵיהֶם׃ וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לֵאלֹהִים וַיָּבֹא אַהֲרֹן וְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל
לֶחֶם עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפֹּט אֶת־הָעָם וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל־מֹשֶׁה מִן
הַבֹּקֶר עַד הָעָרֶב׃ וַיַּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מַדּוּעַ
אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדֶּךָ וְכָל־הָעָם נִצָּב עָלֶיךָ מִן־בֹּקֶר עַד־עָרֶב׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ כִּי־יָבֹא אֵלַי הָעָם לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים׃ כִּי יִהְיֶה לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין
רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֻקֵּי הָאֱלֹהִים וְאֶת־תּוֹרֹתָיו׃ וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא־טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה
עֹשֶׂה׃ נָבֹל תִּבֹּל גַּם־אַתָּה גַּם הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי כָבֵד מִמְּךָ הַדָּבָר לֹא תוּכַל עֲשֹׂתוֹ לְבַדֶּךָ׃
עַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִי אִיעָצְךָ וִיהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הֱיֵה אַתָּה לָעָם מוּל הָאֱלֹהִים וְהֲבֵאתָ אַתָּה אֶת־
הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים׃ וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָהּ
וְאֶת־הַמַّעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן׃ וְאַתָּה תֶחֱזֶה מִכָּל־הָעָם אַנְשֵׁי חַיִל יְרֵאֵי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע
וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃ וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת וְהָיָה
כָּל־הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּ אֶל־הַמֹּשֶׁה וְכָל־הַדָּבָר הַקָّטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם וְהָקֵל מֵעָלֶיךָ וְנָשְׂאוּ אִתָּךְ׃ אִם־אֶת
הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים

לבדך ג׳ וסימנהון מדוע אתה יושב לבדך ויבא נבה אל אחימלך אתה הוא יג לבדך וסל אתנ׳ וסו׳ פסו׳ רכותיהון בבא ~
אתהם ה׳ וסימנהון וישכם לבן בבקר והזהרתה אתהם ויחרם אותם ואת עריהם כבקרת רעה עריו אשר יקראו אתהם דרה׳ ו׳
תורתיו ד׳ וסימנהון והודעתי אתחקי האלהים בעבור ישמרו חקיו אלין כתי תורתיו ואם נבלמו ורבתריה תורתו כתי ~ ו׳

ונם כל ה׳ וסימנהון ונם כל העם הזה על מקומו׳ ונם כל הרוח ההוא נאספו׳ ונם כל הרכוש׳ ויחזק דור בבגדיו׳ וגם כל האדם׳
וכל דב׳ הימים דכו׳ במא׳ גם כל שרי הכהנים והעם׳ ~ אמר ב׳ וסימ׳ ושו׳ פקד את שרה׳ ו׳א אמר המכסה וישמע משה לקול חתנו׳

ויבלת עמר ונם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום׳ וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר׳ ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת׳ ושפטו׳ א׳ אתה העם בכל עת את הדבר׳ ז׳ הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם׳ וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו׳

ש׳ בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני׳ ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר׳ ומשה עלה אל האלהים׳ ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל׳ אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי׳ ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והיתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ׳ ואתם תהיו לי ממלכת

כהנים ונויקדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל׳ ויבא משה ויקרא לזקני העם׳ וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה׳ ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה׳ וישב משה את דברי העם אל יהוה׳ ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם׳ ויגד משה את דברי העם אל יהוה׳ ויאמר יהוה אל משה לך אל העם׳ ט׳ וקדשתם היום ומחר וכבסו׳ ט׳ שמלתם׳ והיו נכנים ליום השלישי׳ כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם׳ על הר סיני׳ והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו׳ כל הנגע בהר מות יומת׳ לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה׳ במשך היובל המה יעלו בהר׳ וירד משה מן ההר אל העם׳ ויקדש את העם׳ ויכבסו שמלתם׳ ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת

בחדש ז׳ רא׳ פסו׳ וסימנהון בחדש השלישי לצאת בני ישראל בחדש הראשון רתורת כהנים׳ בחדש השני דפסח קטן׳ החלו
העברות בחדש הרביעי׳ ירמיהו׳ בחדש השמיני בשנת שתים לדריוש׳ בחדש הראשון הוא חדש ניסן׳ ~ ויכלת ל׳ ישפוטו ל׳ ומל
ותגיד ג׳ מל׳ בליש׳ וסימנהון ותגיד לבני ישראל הגיד נגיד למלך דירמיהו׳ ובעל כנפים יגיד דבר׳ א׳ בתו׳ ו׳א בנכ׳ ו׳א בכתו׳

וקול שופר ז וסימנהון וקל שפר חזק מאד מיעי מיעי אוחילה עד מתי אראה נס והקימתי עליכם צופים לאמר לא כי
ארץ מצרים נכוא בחצצרות וקול שופר ברעש ורגז גמא ארץ ס ש שפר ג חס וסימ וקל שפר חזק לא כי ארץ מצרים בדי שפר יאמר ס

ימים אל תבשו אל אשה ויר
ביום השלישי בהיות הבקר ויהי
קלות וברקים וענן כבד על ההר
וקול שופר חזק מאד ויחרד כל
העם אשר במחנה ויוצא משה
את העם לקראת האלהים מן
המחנה ויתיצבו בתחתית ההר
והר סיני עשן כלו מפני אשר
ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו
כעשן הכבשן ויחרד כל ההר
מאד ויהי קול השופר הולך
וחזק מאד משה ידבר והאלהים
יעננו בקול וירד יהוה על הר
סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה
למשה אל ראש ההר ויעל מ
משה ויאמר יהוה אל משה
רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה
לראות ונפל ממנו רב וגם הכהנים
הנגשים אל יהוה יתקדשו פן
יפרץ בהם יהוה ויאמר משה
אל יהוה לא יוכל העם לעלת
אל הר סיני כי אתה העדת בנו
לאמר הגבל את ההר וקדשתו
ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית
אתה ואהרן עמך והכהנים והעם
אל יהרסו לעלת אל יהוה פן

יפרץ בם ויר משה אל העם
ויאמר אלהם
וידבר אלהים את כל הדברים
האלה לאמר אנכי
יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבדים לא
יהיה לך אלהים אחרים על פני
לא תעשה לך פסל וכל תמונה
אשר בשמים ממעל ואשר
בארץ מתחת ואשר במים מתחת
לארץ לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פקד עון אבת על בנים על
שלשים ועל רבעים לשנאי
ועשה חסד לאלפים לאהבי
ולשמרי מצותי לא
תשא את שם יהוה אלהיך לשוא
כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא
זכור את יום השבת לקדשו ששת
ימים תעבד ועשית כל מלאכתך
ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך
לא תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך
וגרך אשר בשעריך כי ששת
ימים עשה יהוה את השמים

הולך ט כל בתו וסימנהון ואנכי הולך עבירי הנה אנכי הולך למות ויהי קול השופר הולך וחזק מאד וירד יעקב נדר לאמר וכל
הולך על כפיו כל הולך על גחון ב בפסו ויחר אף אלהים כי הולך הוא ועתה הנני הולך לעפי לכה איעצך ו והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם ס
לעלת ד חס בתו וסימנהון לא יוכל העם לעלת אל הר סיני אל יהרסו לעלת אל יג ולא אביתם לעלת והנינו לעלת ההרה ס

יארכון ג וסימנהון כבד את אביך דישמע יארכון כתי׳ וחבריה דמשנה תורה יאריכן כתי׳ למען תירא את יי׳ אלהיך יארכן כתי׳
לבעבור ג וסימנהון כי לבעבור נסות אתכם לבעבור הביא יי׳ על אבשלום לבעבור סבב את פני הדבר׳ ב ונשמיעה

ואת הארץ אתה יסו ואת כל אשר
בסו ינחביום השביעי על כן ברך
יהוה את יום השבת ויקדשהו׳
כבד את אביך ואת
אמך למען יארכון ימיך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
לך׳ לא תרצח׳
לא תנאף׳
לא תגנב׳
לא תענה ברעך עד
שקר׳ לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר
לרעך׳
וכל העם ראים את הקולת ואת
הלפידם ואת קול השפר ואת
ההר עשן ויראו העם וינעו ויעמדו
מרחק׳ ויאמרו אל משה דבר
אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר
עמנו אלהים פן נמות׳ ויאמר
משה אל העם אל תיראו כי
לבעבור נסות אתכם בא האלהים
ובעבור תהיה יראתו על פניכם
לבלתי תחטאו׳ ויעמד העם
מרחק׳ ומשה נגש אל הערפל
אשר שם האלהים׳

ויאמר יהוה אל משה
כה תאמר אל בני ישראל אתם
ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם׳
לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי
זהב לא תעשו לכם׳ מזבח אדמה
תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך
ואת שלמיך את צאנך ואת
בקרך בכל המקום אשר אזכיר
את שמי אבוא אליך וברכתיך׳
ואם מזבח אבנים תעשה לי לא
תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה׳ ולא תעלה
במעלת על מזבחי אשר לא
תגלה ערותך עליו׳ עב׳ וסימ׳ אליאל

פרש

ואלה המשפטים אשר תשים
לפניהם׳ כי תקנה עבד עברי
שש שנים יעבד ובשבעית יצא
לחפשי חנם׳ אם בגפו יבא בגפו
יצא אם בעל אשה הוא ויצאה
אשתו עמו׳ אם אדניו יתן לו
אשה וילדה לו בנים או בנות
האשה וילדיה תהיה לאדניה
והוא יצא בגפו׳ ואם אמר
יאמר העבד אהבתי את אדני
את אשתי ואת בני לא אצא
חפשי׳ והגישו אדניו אל האלהים

אלהי ג מלע׳ וסימנהון בריך יי׳ אלהי שם ויהי כנען עבד למו׳ לא תעשון אתי אלהי כסף מעה אלהי קדם ומתחות זרעת עולם׳
תגלה ג וסימנהון אשר לא תגלה ערותך עליו׳ בטרם תגלה רעתך תגלה רעתי בקהל׳ ז׳ ותגלה ערותך בתזנותיך׳ ב
אמר ג חס׳ וסימנהון ואם אמר יאמר העבד׳ אמר אמרתי כי שנא שנאתיה׳ אם אמר אמר לנער הנה החיצים ממך והנה׳

יעדה ג וסימנהון אשר לא יעדה והפדה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה שם עמטה ומי יעדה ס״ ס״ והפדה ל כו׳
והאלהים ז וסימנהון והאלהים נסה את אברהם והאלהים יענו בקול והאלהים אנה לדו והאלהים אמר לא תבנה והאלהים נגף את ירבעם

יבקש את
נרדף
שייראו
מלפנו׳

והגיש אדונו אל הדלת או אל המזוזה
ורצע אדונו את אזנו במרצע
ועבדו לעלם: וכי
ימכר איש את בתו לאמה לא
תצא כצאת העבדים: אם רעה
בעיני אדניה אשר לא יעדה
והפדה לעם נכרי לא ימשל
למכרה בבגדו בה: ואם לבנו
ייעדנה כמשפט הבנות יעשה
לה: אם אחרת יקח לו שארה
כסותה ועונתה לא יגרע: ואם
שלש אלה לא יעשה לה ויצא
ויצאה חנם אין כסף:
מכה איש ומת מות יומת:
ואשר לא צדה והאלהים אנה
לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס
שמה: וכי יזד איש על
רעהו להרגו בערמה מעם
מזבחי תקחנו למות:
ומכה אביו ואמו מות יומת:
וגנב איש ומכרו ונמצא
בידו מות יומת:
ומקלל אביו ואמו מות
יומת: וכי יריבן
אנשים והכה איש את רעהו
באבן או באגרף ולא ימות ונפל

ל״ו
ל״ו
ל״ו

זרחה ד וסימנהון אם זרחה השמש עליו והשמש זרחה על המים והצריעת זרחה במצחו שמש זרחה ונודר וז זרחה לבסי
על חמור ב וסימנהון על כל דבר פשע על שור על חמור ענו ורכב על חמור ועל ערבן אתונות ס וגם בעליו ל פותי

מתמל שלשם והועד בבעליו
ולא ישמרנו והמית איש או
אשה השור יסקלון גם בעליו
יומת אם כפר יושת עליו ונתן
פדיון נפשו ככל אשר יושת
עליו או בן ינח או בת ינח כמשפט
הזה יעשה לו אם עבד ינח
השור או אמה כסף שלשים
שקלים יתן לאדניו והשור
יסקל וכי יפתח
איש בור או כי יכרה איש בר
ולא יכסנו ונפל שמה שור או
חמור בעל הבור ישלם כסף
ישיב לבעליו והמת יהיה לו
וכי ינף
שור איש את שור רעהו ומת
ומכרו את השור החי וחצו את
כספו וגם את המת יחצון אן
נודע כי שור נגחה הוא מתמול
שלשם ולא ישמרנו בעליו
שלם ישלם שור תחת השור
והמת יהיה לו
כי ינגב איש שור
או שה וטבחו או מכרו
חמשה בקר ישלם
תחת השור וארבע צאן

ב מצאתים אם במחתרת נב
ימצא הגנב והכה ומת אין לו
דמים אם זרחה השמש עליו
ד חס בלוש ז זרחה לבסי
דמים לו שלם ישלם אם אין לו
ונמכר בגנבתו אם המצא תמצא
בידו הגנבה משור עד חמור עד
שה חיים שנים ישלם
כי יבער איש שדה
ב בעירו ל אוכרם ושלח את בעירה ובער
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב
כרמו ישלם כי
ד תצא אש ומצאה קצים ונאכל
ב חס ב גדיש או הקמה אוה שדה שלם
ובל מל ישקר
ישלם המבער את הבערה
וחס
כי יתן איש אל
רעהו כסף או כלים לשמר וגנב
מבית האיש אם ימצא הגנב
ישלם שנים אם לא ימצא הגנב
ד א פסו ונקרב בעל הבית אל האלהים
בסל אם לא שלח ידו במלאכת רעהו
ד ב על כל דבר פשע על שור על
ורכב
חמור על שה על שלמה על
בלוש
כל אבדה אשר אמר כי הוא
ל זה עד האלהים יבא דבר שניהם
דסמ אשר ירשיעון אלהים ישלם
ל חס
שנים לרעהו כי

פימן דרנא ומארכה כשיהיה כין הטעם לתבירא ג מלכ יהיה בדרנא ואם יהיה פחות יהיה במארכה חוץ מן יב וסימ ואברהם הין יהיה לי
תחיית שוקן תימין וכי ינף שור איש וכל אשר אין לו דמים תו אשר נרכו יש עבאות כין בית אל וחבריה עתה ידעתי שבעבן בכרי כי אם ארבע מאות
איש נער כשר שלמון בת אריבאל חמוך ידך דמלכים ואת דאמרי דדברי הימים כי לא יכלו לעשתו כל אשר תמינא ידך לעשות כבחד עשה

וכל בהמה ג וסימנהון וכל בהמה לשמר ומת או נשבר וכל בהמה מפרסת פרסה החיה וכל בהמה רמש ועופר כנף ״ בשכרו ל
נשבה ג וסימנהון ומת או נשבר או נשבה אין ראה ויִשמע אברם כי נשבה אחיו כי נשבה יָרֹק ״ מהר ל ומהרה ל

יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר
אוֹ שֶׂה וְכָל בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וָמֵת ג
אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבֶּה אֵין רֹאֶה ג
שְׁבוּעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם ה
אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ ד
וְלָקַח בְּעָלָיו וְלֹא יְשַׁלֵּם׃ וְאִם גָּנוֹב ג חס
יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃ אִם ג וא
טָרוֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה ג מל
לֹא יְשַׁלֵּם׃ ג וחד
וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר ג ושבעת
אוֹ מֵת בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ שָׁלֵם יְשַׁלֵּם׃ שקר
אִם בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם
שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃ ל
וְכִי יְפַתֶּה אִישׁ ל
בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וְשָׁכַב
עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃ ל ל חס
אִם מָאֵן יְמָאֵן אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ ל כל
כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת׃ כתו
מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃ ג כן
כָּל שֹׁכֵב עִם בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃ במ״ג מל
זֹבֵחַ לֵאלֹהִים יָחֳרָם ג
בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ וְגֵר לֹא תוֹנֶה ל כל צ
וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי גֵרִים הְיִיתֶם בְּ ל ובי מל
אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כָּל אַלְמָנָה וְיָתוֹם ה
לֹא תְעַנּוּן׃ אִם עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ ל ל ב
כִּי אִם צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ ל ל ה את
אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃ וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי ל בנתי
אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת חס חס
וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃ כל
אִם כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הָעָנִי מל
עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לּוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא ל
תָשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ׃ אִם חָבֹל תַּחְבֹּל ל וא
שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ׃ ל מנשה
תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ כִּי הוּא כְסוּתָה לְבַדָּהּ ל בלוש
הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב׃ ל כסותו בתו
וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי ל
חַנּוּן אָנִי׃ אֱלֹהִים ל חיצ
לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְּעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃ ל הספר
מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר ל
בָּנֶיךָ תִּתֶּן לִי׃ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ ל ל
לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם ל וחס
אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוּ לִי׃ וְאַנְשֵׁי ל ל
קֹדֶשׁ תִּהְיֻן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה ל רא
לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃ ה פסו
לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע״ כנ ל יבי
שָׁוְא אַל תָּשֶׁת יָדְךָ עִם רָשָׁע לִהְיוֹת ל דגש חס
עֵד חָמָס׃ לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים בלוש
לְרָעֹת וְלֹא תַעֲנֶה עַל רִב לִנְטֹת ה ל
אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת׃ וְדַל לֹא תֶהְדָּר ה חס חס
בְּרִיבוֹ׃ כִּי תִפְגַּע שׁוֹר בלוש ל ב
אֹיֶבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹעֶה הָשֵׁב תָּשִׁיבֶנּוּ ה חס
לוֹ׃ כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר ג בטע
בתו
ג רא
ב פסו
חס
וא
מל

תחיה ג וסימנהון מכשפה לא תחיה לא תחיה כל נשמה החכמה תחיה בעליה ״ ודל ב לא תהדר מרעהו יפיד ״
יחרם ג צ ב וסימנהון זבח לאלהים יחרם כל חרם אשר יחרם מן הארם לא יפדה יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה ״
תעה ג א מל וסימנהון ומצאהו איש והנה תעה בשדה כי תפגע שור איבך או חמרו תעה ארם תועה מדרך השכל בתרא מל ״

בריבו ל וסימנהון ודל לא תהדר בריבו׳ לא תטה משפט אביון בריבו׳ צדיק הראשון בריבו׳ לעות ארם בריבו׳ יל לא ראה׳
ושש ג רא פסו׳ וסימנהון ושש שנים תזרע את ארצך׳ ושש מעלות לכסא׳ ושש מאות איש חגורים׳ פקחים

שנאך רבץ תחת משאו וחדלת
מעזב לו עזב תעזב עמו׳
לא תטה משפט אביונך
בריבו׳ מדבר שקר תרחק ונקי
וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק
רשע׳ ושחד לא תקח כי השחד
יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים׳
וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את
נפש הגר כי גרים הייתם בארץ
מצרים׳ וששת שנים תזרע את
ארצך ואספת את תבואתה׳
והשביעית תשמטנה ונטשתה
ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל
חיתו השדה כן תעשה לכרמך
לזיתך׳ ששת ימים תעשה
מעשיך וביום השביעי תשבת
למען ינוח שורך וחמרך וינפש
בן אמתך והגר׳ וכל אשר
אמרתי אליכם תשמרו׳ ושם
אלהים אחרים לא תזכירו לא
ישמע על פיך׳ שלש רגלים תחג
לי בשנה׳ את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות כאשר
צויתך למועד חדש האביב כי
בו יצאת ממצרים׳ ולא יראו פני
ריקם׳ וחג הקציר בכורי מעשיך

אשר תזרע בשדה׳ וחג האסף
בצאת השנה באסף את מעשיך
מן השדה׳ שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה׳
לא תזבח על חמץ דם זבחי׳ ולא
ילין חלב חגי עד בקר׳ ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׳

הנה אנכי שלח מלאך לפניך
לשמרך בדרך ולהביאך אל
המקום אשר הכנתי׳ השמר
מפניו ושמע בקלו אל תמר בו
כי לא ישא לפשעכם כי שמי׳
בקרבו׳ כי אם שמוע תשמע בקלו
ועשית כל אשר אדבר ואיבתי
את איביך ורתי את צרריך׳ כי
ילך מלאכי לפניך והביאך אל
האמרי׳ והחתי׳ והפרזי׳ והכנעני׳
החוי׳ והיבוסי׳ והכחדתיו׳ לא
תשתחוה לאלהיהם׳ ולא תעבדם
ולא תעשה כמעשיהם כי הרס
תהרסם׳ ושבר תשבר מצבתיהם׳
ועבדתם את יהוה אלהיכם׳ וברך
את לחמך׳ ואת מימיך׳ והסרתי
מחלה מקרבך׳

למועד ל רפ׳ וסימנהון את חג המצות תשמר׳ וחבריה׳ ואתה לא באת למועד הימים׳ ויצא יהונתן השדה למועד דוד׳
כי למועד קדש׳ כי למועד מועדים וחצי׳ ג דסב׳ ולא יקרו׳ לא׳ וסיי׳ לא תשימון עליו נשך׳ לא ישמע על פיך׳ לא תכירפנים׳ ולא תקח׳
סימן ל וסימנהון וברך את לחמך ואת מימיך׳ ואם מימיך׳ משתה אני׳ ומקני׳ מחטב עציך עד שאב מימיך׳

אמלא ג וסימנהון את מספר ימיך אמלא ואוצרותיהם אמלא ופי אמלא תוכחות וא ואמלא אתו רוח אלהים
ורבה ד וסימנהון ורבה עליך היתה השדה ורבה העובה בקרב הארץ ורבה משטמה ורבה היא על הארם

לא תהיה משכלה
ועקרה בארצך את מספר ימיך
אמלא: את אימתי אשלח לפניך
והמתי את כל העם אשר תבא
בהם ונתתי את כל איביך אליך
ערף: ושלחתי את הצרעה לפניך
וגרשה את החוי את הכנעני ואת
החתי מלפניך: לא אגרשנו
מפניך בשנה אחת פן תהיה
הארץ שממה ורבה עליך חית
השדה: מעט מעט אגרשנו
מפניך עד אשר תפרה ונחלת
את הארץ: ושתי את גבולך מים
סוף ועד ים פלשתים וממדבר
עד הנהר כי אתן בידכם את
יושבי הארץ וגרשתמו מפניך:
לא תכרת להם ולאלהיהם ברית:
לא ישבו בארצך פן יחטיאו אותך
לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה
לך למוקש:
כד ואל משה אמר עלה אל יהוה
אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל והשתחויתם
מרחק: ונגש משה לבדו אל
יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו
עמו: ויבא משה ויספר לעם את

כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
ויען כל העם קול אחד ויאמרו
כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה:
ויכתב משה את כל דברי יהוה
וישכם בבקר ויבן מזבח תחת
ההר שתים עשרה מצבה לשנים
עשר שבטי ישראל: וישלח
את נערי בני ישראל ויעלו עלת
ויזבחו זבחים שלמים ליהוה
פרים: ויקח משה חצי הדם
וישם באגנת וחצי הדם זרק
על המזבח: ויקח ספר הברית
ויקרא באזני העם ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה ונשמע:
ויקח משה את הדם ויזרק על
העם ויאמר הנה דם הברית
אשר כרת יהוה עמכם על כל
הדברים האלה: ועל משה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל: וירא את אלהי
ישראל ותחת רגליו כמעשה
לבנת הספיר וכעצם השמים
לטהר: ואל אצילי בני ישראל
לא שלח ידו ויחזו את האלהים
ויאכלו וישתו:
ויאמר יהוה אל משה

ב רסמ׳
ג וא ואמלא
ד וחס׳
ה בקרי
ו
ז
ח
ט וסו׳ כתי׳
י
יא
יב וחס׳ וא מכל האגנת
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ועד ים ד וסימנהון ושתי את גבולך מים סוף והערבה והירדן וגבל וכל הערבה עבר הירדן מורחה והערבה עד׳
ונגש ג וסימנהון ונגש משה לבדו אל יי׳ ונגש חורש בקויצר ודורך ענבים במשך הורע׳
ונשמע ג ב וצ׳ וסימנהון כל אשר דבר יי׳ נעשה ונשמע ונשמע קולו בבאו אל הקדש ונשמע פתגם המלך קדמ׳ קמצ׳

וישכן ה׳ ל׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימנהון וישכן בכבוד ה׳ על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים וישכן הענן במדבר פארן וישכן
ישראל בטח בדד עין יעקב וישכן בירושלם עד לעולם וישכן ערים נכחדות בתרא מל׳ ואל הזקנים אמר דברו לנו
פותי׳

עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה
לך את לחת האבן והתורה והמצוה
אשר כתבתי להורתם׃ ויקם משה
ויהושע משרתו ויעל משה אל
הר האלהים׃ ואל הזקנים אמר
שבו לנו בזה עד אשר נשוב אלינו
והנה אהרן וחור עמכם מי בעל
דברים יגש אלהם׃ ויעל משה
אל ההר ויכס הענן את ההר׃
וישכן כבוד יהוה על הר סיני
ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא
אל משה ביום השביעי מתוך
הענן׃ ומראה כבוד יהוה כאש
אכלת בראש ההר לעיני בני
ישראל׃ ויבא משה בתוך הענן
ויעל אל ההר ויהי משה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה׃

קיח׳ וסימ׳ עזיאל

וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל בני ישראל ויקחו לי
תרומה מאת כל איש אשר ידבנו
לבו תקחו את תרומתי׃ וזאת
התרומה אשר תקחו מאתם
זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורת
אילם מאדמים ועורת תחשים

ועצי שטים׃ שמן למאר בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃
אבני שהם ואבני מלאים לאפד
ולחשן׃ ועשו לי מקדש ושכנתי
בתוכם׃ ככל אשר אני מראה
אותך את תבנית המשכן ואת
תבנית כל כליו וכן תעשו׃
ועשו ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי
רחבו ואמה וחצי קמתו׃ וצפית
אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו
ועשית עליו זר זהב סביב׃ ויצקת
לו ארבע טבעת זהב ונתתה על
ארבע פעמתיו ושתי טבעת על
צלעו האחת ושתי טבעת על
צלעו השנית׃ ועשית בדי עצי
שטים וצפית אתם זהב׃ והבאת
את הבדים בטבעת על צלעת
הארן לשאת את הארן בהם׃
בטבעת הארן יהיו הבדים לא
יסרו ממנו׃ ונתת אל הארן את
העדת אשר אתן אליך׃ ועשית
כפרת זהב טהור אמתים וחצי
ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ועשית
שנים כרבים זהב מקשה תעשה
אתם משני קצות הכפרת׃ ועשה

ומראה קמ׳ וסימנהון ומראה כבוד ה׳ ומראה הנגף ומראה האופנים ומראה הילדים ומראה אש ומראה הערב
ויקחו רפ׳ וסימנהון ויקחו לי תרומה ויקחו להם איש שה שמן זית זך וחב׳ פרה אדמה תמימה ונקחו נא חמשה מן הסוסים׃
ועשה גרא פסו׳ וסימנהון ועשה לי מקדש ועשה כרוב אחד מקצה מזה ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים׃

צוה את כל אשר ג וסימנהון ונועדתי לך שם ודברתי אתך והיה המקום אשר יבחר יי אלהיכם בו נביא אקים להם מקרב
ונועדתי ב׳ א׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימנהון ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי בתי׳ חס׳

כרוב אחד מקצה מזה וכרוב
אחד מקצה מזה מן הכפרת ז׳
תעשו את הכרבים על שני קצותיו׳
והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה
סוככים בכנפיהם על הכפרת
ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
יהיו פני הכרובים׳ ונתת את הכפרת
על הארון מלמעלה ואל הארון
תתן את העדת אשר אתן אליך׳
ונועדתי לך שם ודברתי אתך
מעל הכפרת מבין שני הכרובים
אשר על ארון העדת את כל
אשר אצוה אותך אל בני ישראל׳

ועשית שלחן עצי שטים אמתים
ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי
קמתו׳ וצפית אתו זהב טהור ז׳
ועשית לו זר זהב סביב׳ ועשית
לו מסגרת טפח סביב ועשית זר
זהב למסגרתו סביב׳ ועשית לו
ארבע טבעת זהב ונתת את ארבע
הטבעת על ארבע הפאת אשר
לארבע רגליו׳ לעמת המסגרת
תהיין הטבעת לבתים לבדים
לשאת את השלחן׳ ועשית את
הבדים עצי שטים וצפית אתם

וזהבונשאבם את השלחן׳ ועשית
קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו
אשר יסך בהן׳ זהב טהור תעשה
אתם׳ ונתת על השלחן לחם פנים
לפני תמיד׳

ועשית מנרת זהב טהור מקשה
תעשה המנרה ירכה וקנה
גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה
יהיו׳ וששה קנים יצאים מצדיה
שלשה קני מנרה מצדה האחד
ושלשה קני מנרה מצדה השני׳
שלשה גבעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח ושלשה
גבעים משקדים בקנה האחר
כפתר ופרח כן לששת הקנים
היצאים מן המנרה׳ ובמנרה
ארבעה גבעים משקדים כפתריו
ופרחיה׳ וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה לששת הקנים היצאים
מן המנרה׳ כפתריהם וקנהם
ממנה יהיו כלה מקשה אחת
זהב טהור׳ ועשית את נרתיה
שבעה והעלה את נרתיה והאיר
על עבר פניה׳ ומלקחיה ומחתתיה

ונשא יב׳ וסימנהון ונשא בם את השלחן את הבדים׳ ונשא מגבעות׳ וחבריה׳ ישוב על כסא רם ונשא׳ ונשא כל אשר בביתך׳
וחבריה׳ הנה ישכיל עבדי׳ על הר גבה ונשא שוכן עד׳ רפאנו את בכל ולא נרפתה׳ ונשא אתכם בצנות ואחרית כבם׳ ארות׳
המנרה ג׳ מל בתו׳ וסימנהון מקשה תעשה המנרה׳ אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות׳ אל מול פני המנורה העלה נרתיה׳

וראה ג רש פסו וסימנהון
ותלעת ב חס בתו בלש וסימנהון

וראה ועשה בתבניתם וראה בנים לבנך וראה אס דרך עצב בי ונחנו בדרך עולם
ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ויין לא תשתה ולא תאנר כי תאכלו התלעת

זהב טהור בכר זהב טהור יעשה
אתה את כל הכלים האלה
וראה ועשה בתבנתם אשר
אתה מראה בהר

ואת המשכן תעשה עשר
יריעת שש משזר ותכלת ו
וארגמן ותלעת שני כרבים מע
מעשה חשב תעשה אתם ארך
היריעה האחת שמנה ועשרים
באמה ורחב ארבע באמה
היריעה האחת מדה אחת לכל
היריעת חמשה יריעת תהיין
חברת אשה אל אחתה וחמש
יריעת חברת אשה אל אחתה
ועשית ללאת תכלת על שפת
היריעה האחת מקצה בחברת
וכן תעשה בשפת היריעה
הקיצונה במחברת השנית
חמשים ללאת תעשה ביריעה
האחת וחמשים ללאת תעשה
בקצה היריעה אשר במחברת
השנית מקבילות הללאת אשה
אל אחתה ועשית חמשים קרסי
זהב וחברת את היריעת אשה
אל אחתה בקרסים והיה
המשכן אחד ועשית יריעת

עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעת תעשה אתם
ארך היריעה האחת שלשים
באמה ורחב ארבע באמה
היריעה האחת מדה אחת
לעשתי עשרה יריעת וחברת
את חמש היריעת לבד ואת שש
היריעת לבד וכפלת את היריעה
הששית אל מול פני האהל
ועשית חמשים ללאת על שפת
היריעה האחת מקצה בחברת
וחמשים ללאת על שפת היריעה
החברת השנית ועשית קרסי
נחשת חמשים והבאת את
הקרסים בללאת וחברת את
האהל והיה אחד וסרח העדף
ביריעת האהל חצי היריעה
העדפת תסרח על אחרי
המשכן והאמה מזה והאמה
מזה בעדף בארך יריעת האהל
יהיה סרוח על צדי המשכן
מזה ומזה לכסתו ועשית
מכסה לאהל ערת אילם
מאדמים ומכסה ערת תחשים
מלמעלה
ועשית את הקרשים למשכן

בסונה קמ
ג רש פסו
כו
ג חס בלש קרס ארך תנ ארך יס תנה
כל חס בכא תנג דיחזקי
ג וכל בכב עת
ג חס בלש
ג קמ

תחשים ג קמ וסימנהון חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחבריה ויעש את העזים וכל אחנ וסו פסו דכותו
בכב עת וסימנהון ויעש עשרה כיורות נחשת ובני ישראל למספרם לאהל ה וסימנהון ועשית
ויריעת עזים לאהל על המשכן וחבריה וכיס הקים את המשכן כסה הענן את המשכן ויעל שלמה ויקרא המלך להודיע סרוח ל ומל

ויחדו ג וסימנהון ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת ויחבריה דויקהל וכשל עזר ונפל עזר ויחדו כלם יכלון
והקמת ב וחס וסימנהון והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר והקמת לך אבנים גדלות ושדת אותם בשיד

עצי שטים עמדים עשר
אמות ארך הקרש ואמה וחצי
האמה רחב הקרש האחד
שתי ידות לקרש האחד מ
משלבת אשה אל אחתה כן
תעשה לכל קרשי המשכן
ועשית את הקרשים למשכן
עשרים קרש לפאת נגבה תימנה
וארבעים אדני כסף תעשה
תחת עשרים הקרש שני
ארנים תחת הקרש האחד
לשתי ידתיו ושני ארנים תחת
הקרש האחר לשתי ידתיו
ולצלע המשכן השנית לפאת
צפון עשרים קרש וארבעים
ארניהם כסף שני ארנים תחת
הקרש האחד ושני ארנים
תחת הקרש האחד ולירכתי
המשכן ימה תעשה ששה
קרשים ושני קרשים תעשה
למקצעת המשכן בירכתים
ויהיו תאמים מלמטה ויחדו
יהיו תמים על ראשו אל הטבעת
האחת כן יהיה לשניהם לשני
המקצעות יהיו והיו שמנה
קרשים וארניהם כסף ששה

כל חס כל חס נמא חס ב וחס כל חס ג חס בלש בנמא מל חצר התיכון בהלל ארנים בחלם ב וחס ב מל וא חס קדמ קרש תנ קרשים ב ב וחס יא ג רפ

עשר ארנים שני ארנים תחת
הקרש האחר ושני ארנים תחת
הקרש האחר ועשית בריחם
עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחד וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן השנית
וחמשה בריחם לקרשי צלע
המשכן לירכתים ימה והבריח
התיכן בתוך הקרשים מבריח מן
הקצה אל הקצה ואת הקרשים
תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה
זהב בתים לבריחם וצפית את
הבריחם זהב והקמת את המשכן
כמשפטו אשר הראית בהר
ועשית פרכת
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר מעשה חשב יעשה
אתה כרבים ונתתה אתה על
ארבעה עמודי שטים מצפים
זהב ווהם זהב על ארבעה אדני
כסף ונתתה את הפרכת תחת
הקרסים והבאת שמה מבית
לפרכת את ארון העדות והבדילה
הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש
הקדשים ונתתה את הכפרת על
ארון העדת בקדש הקדשים

כל חס תנ נמא מל ג חס בלש ב חס ג חס נמא מל ל ב וחס ב מל וא חס ג מל בסס ל ב וחס ג מל בתו כט חס יא ג דממ רפ

ידו נחש

ויהיו יא רפ וסימנהון ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ויהיו תאמים מלמטה קדמ ויהיו לאות לבני ישראל ויהיו על
מדין לתת נקמת ש ויהיו דברי אלה אשר התחננתי ויהיו מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם ויהיו כל האנשים אשר שמו פניהם ויהיו נודדים
בגוים הבאת יום קראת ויהיו כמני ויהיו חיים לנפשך ויהיו נא שריך כאשכלות הנפל מברח ג חס בלש וסימ מברח מן הקצה על לוחן נחש

מסך ג קמ וסימנהון ועשית מסך לפתח האהל ולשער החצר מסך עשרים ויעש מסך לפתח האהל וא לבסך וא למסך
צפיה נחשת ד וסימנהון ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וחבריהם דויקהל סירתיו

ושמת את השלחן מחוץ לפרכת
ואת המנרה נכח השלחן על צלע
המשכן תימנה והשלחן תתן על
צלע צפון ועשית מסך לפתח
האהל תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה רקם
ועשית למסך חמשה עמודי
שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב
ויצקת להם חמשה אדני נחשת
ועשית את המזבח
עצי שטים חמש אמות ארך
וחמש אמות רחב רבוע יהיה
המזבח ושלש אמות קומתו
ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו
ממנו תהיו קרנתיו וצפית אתו
נחשת ועשית סירתיו לדשנו
ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו
לכל כליו תעשה נחשת ועשית
לו מכבר מעשה רשת נחשת
ועשית על הרשת ארבע טבעת
נחשת על ארבע קצותיו ונתתה
אתה תחת כרכב המזבח מלמטה
והיתה הרשת עד חצי המזבח
ועשית בדים למזבח בדי עצי
שטים וצפית אתם נחשת והובא
את בדיו בטבעת והיו הבדים על

שתי צלעת המזבח בשאת אתו
נבוב לחת תעשה אתו כאשר
הראה אתך בהר כן יעשו
ועשית את חצר
המשכן לפאת נגב תימנה קלעים
לחצר ששים משזר מאה באמה
ארך לפאה האחת ועמדיו
עשרים ואדניהם עשרים נחשת
וויהעמדים וחשקיהם כסף
וכן לפאת צפון בארך קלעים
מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם
עשרים נחשת וויהעמדים וחשקיהם כסף
ורחב החצר לפאת ים קלעים
חמשים אמה עמדיהם עשרה
ואדניהם עשרה ורחב החצר
לפאת קדמה מזרחה חמשים
אמה וחמש עשרה אמה קלעים
לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם
שלשה ולכתף השנית חמש
עשרה קלעים עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה ולשער
החצר מסך עשרים אמה תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר
מעשה רקם עמדיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה כל עמודי
החצר סביב מחשקים כסף

נבוב ב וסימנהון נבוב לחת תעשה אתו נבוב לחת עשה אתו וב נבוב וסימ ועביו ארבע אצבעות נבוב ואיש נבוב ולבב
עמודיהם כל חס נמד מל וסימנהון עמודיהם עשרים ר״א פסו ולפאת צפון ולפאת ים קלעים חמש עשרה אמה כלהו בפרש ויקהל
רבוע ו בתו וסימנהון ועשית את המזבח רבוע יהיה כפול רבוע יהיה דמזבח הקטרת וחב דויקהל ויעש את מזבח העלה היה כפול

הקרב ד וסימנהון ואתה הקרב אליך ואת תורת המנחה הקרב את מטה לוי ונגם את אחיך מטה לוי וא והקרב לפני יי
התם נחס וסימנהון מעשה חרש אבן פתוח יחתם ועשית ציץ זהב טהור והאבנים על שמת בני ישראל הנה

וזהם כסף וארגמן ותולעת השני
החצר מאה באמה ורחב חמשים
בחמשים וקמה חמש אמות ששׁ
משׁזר וארניהם נחשת לכל כלי
המשכן בכל עבדתו וכל יתדתיו
וכל יתדת החצר נחשת׃ ס׳ סלו

פרשה

ואתה תצוה את בני
ישראל ויקחו אליך שמן זית זך
כתית למאור להעלת נר תמיד׃
באהל מועד מחוץ לפרכת אשר
על העדת יערך אתו אהרן ובניו
מערב עד בקר לפני יהוה חקת
עולם לדרתם מאת בני ישראל׃
ואתה הקרב אליך
את אהרן אחיך ואת בניו אתו
מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן
נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר
בני אהרן׃ ועשית בגדי קדש
לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃
ואתה תדבר אל כל חכמי לב
אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו
את בגדי אהרן לקדשו לכהנו
לי׃ ואלה הבגדים אשר יעשו
חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ
מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש
לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי׃

והם יקחו את הזהב ואת התכלת
ואת הארגמן ואת תולעת השני
ואת השש׃
ועשו את האפד זהב תכלת
וארגמן תולעת שני ושש משזר
מעשה חשב׃ שתי כתפת חברת
יהיה לו אל שני קצותיו וחבר׃
וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו
ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר׃ ולקחת
את שתי אבני שהם ופתחת
עליהם שמות בני ישראל׃ ששה
משמתם על האבן האחת ואת
שמות הששה הנותרים על
האבן השנית כתולדתם׃ מעשה
חרש אבן פתוח יחתם תפתחו
את שתי האבנים על שמת בני
ישראל מסבת משבצות זהב
תעשה אתם׃ ושמת את שתי
האבנים על כתפת האפד אבני
זכרן לבני ישראל ונשא אהרן
את שמותם לפני יהוה על שתי
כתפיו לזכרן׃
ועשית משבצת זהב׃ ושתי
שרשרת זהב טהור מגבלת
תעשה אתם מעשה עבת ונתתה

והם ט רא פסו וסימנהון והם לא ידעו כי שמע יוסף׃ והם יקחו את הזהב׃ והם עמך ונחלתך׃ והם עבדיך ועמך׃ והם
ואבותינו הזידו׃ והם ובעהם׃ והם במלכותם ובטובך הרב׃ והם לרמס יארבו׃ והם מביאים איש מנחתו׃ דברי הימים׃ וחבר
חרש ג׃ וסימנהון מעשה חרש אבן חרש ברזל מעצר ופעל בפחם חרש עצים נטה קו׃ כתולדתם

לשני עשר ו דסבי לשנים עשר וסימנהון והאבנים תהיין על שמות בני ישראל ויביאו אתקרבנם לפני יי ועתה קחו לכם
ויהושע נהגבול אשר תתנחלו את הארץ עומר על שני עשר בקר דמלכים ויהי בשתי עשרה שנה דיחזקאל ~ ס חשן משפט

את שר שרת העבתת על המ
המשבצת ועשית
חשן משפט מעשה חשב ז
כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר
תעשה אתו רבוע יהיה כפול
זרת ארכו וזרת רחבו ומלאת בו
מלאת אבן ארבעה טורים אבן
טור אדם פטדה ובדקת הטור
האחד ורטור השני נפך ספיר
ויהלם והטור השלישי לשם
שבו ואחלמה והטור הרביעי
תרשיש ושהם וישפה משבצים
זהב יהיו במלואתם והאבנים
תהיין על שמת בני ישראל שתים
עשרה על שמתם פתוחי חותם
איש על שמו תהיין לשני עשר
שבט ועשית על החשן שרשת
גבלת מעשה עבת זהב טהור
ועשית על החשן שתי טבעות
זהב ונתת את שתי הטבעות על
שני קצות החשן ונתתה את
שתי עבתת הזהב על שתי
הטבעת אל קצות החשן ואת
שתי קצות שתי העבתת תתן
על שתי המשבצות ונתתה

על כתפות האפד אל מול פניו
ועשית שתי טבעת זהב ושמת
אתם על שני קצות החשן על
שפתו אשר אל עבר האפד בית
ועשית שתי טבעת זהב ונתתה
אתם על שתי כתפות האפד
מלמטה ממול פניו ליצמת מ
מחברתו ממעל לחשב האפד
וירכסו את החשן מטבעתו אל
טבעת האפד בפתיל תכלת ז
להיות על חשב האפד ולא יזח
החשן מעל האפד ונשא אהרן
את שמות בני ישראל בחשן
המשפט על לבו בבאו אל הקדש
לזכרן לפני יהוה תמיד ונתת אל
חשן המשפט את האורים ואת
התמים והיו על לב אהרן בבאו
לפני יהוה ונשא אהרן את משפט
בני ישראל על לבו לפני יהוה
תמיד ועשית את
מעיל האפד כליל תכלת והיה
פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו
סביב מעשה ארג כפי תחרא
יהיה לו לא יקרע ועשית על
שולי רמנים תכלת וארגמן ז
ותולעת שני על שולי סביב

וסימנהון מעשה חרש אבן ואת שתי קצות שתי העבתת כל בבורה בת מלך פנימה ממשבצות זהב ס
וסימנהון ועשית על החשן שתי טבעת זהב ב בפסו ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם ועשיתם
שתי טבעת זהב ונתתה אתם דזקפא ודורקא הטבעת ונומיה אף בני עיחה יחבריה ~ וירכסו חשן המשפט

מצח ב קמ׳ וסימנהון והיה על מצח אהרן כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב׳ וא׳ ומצח אשה זונה היה לך׳ ~ ט
וזה הדבר ל וסימנהון וזה הדבר אשר תעשה להם׳ וזה הדבר אשר מל׳ יהושע׳ וזה הדבר אשר נעשה׳ וזה הדבר אשר הרים׳ ~

ופעמנים זהב בתוכם סביב׳ פעמן
זהב ורמון פעמן זהב ורמון׳ על
שולי המעיל סביב׳ והיה׳ על
אהרן לשרת׳ ונשמע קולו בבאו
אל הקדש׳ לפני יהוה׳ ובצאתו
ולא ימות׳ ועשית
ציץ זהב טהור׳ ופתחת עליו
פתוחי חותם קדש ליהוה׳ ושמת
אתו על פתיל תכלת׳ והיה׳ על
המצנפת׳ אל מול פני המצנפת
יהיה׳ והיה׳ על מצח אהרן׳ ונשא
אהרן את עון הקדשים׳ אשר
יקדישו בני ישראל׳ לכל מתנת
קדשיהם׳ והיה׳ על מצחו תמיד
לרצון׳ להם׳ לפני יהוה׳ ושבצת
הכתנת שש׳ ועשית מצנפת
שש׳ ואבנט תעשה מעשה
רקם׳ ולבני אהרן תעשה כתנת
ועשית להם אבנטים׳ ומגבעות
תעשה להם׳ לכבוד׳ ולתפארת׳
והלבשת׳ אתם׳ את אהרן אחיך
ואת בניו אתו׳ ומשחת אתם׳ ומלאת
ומלאת את ידם׳ וקדשת אתם
וכהנו לי׳ ועשה להם מכנסי בד
לכסות בשר ערוה׳ ממתנים ועד
ירכים יהיו׳ והיו׳ על אהרן׳ ועל

בניו בבאם׳ אל אהל מועד׳ או
בגשתם׳ אל המזבח׳ לשרת
בקדש׳ ולא ישאו עון׳ ומתו׳ חקת
עולם׳ לו׳ ולזרעו׳ אחריו׳

כט וזה הדבר׳ אשר תעשה
להם׳ לקדש׳ אתם׳ לכהן׳ לי׳ לקח
פר אחד בן בקר׳ ואילם׳ שנים
תמימם׳ ולחם׳ מצות׳ וחלת מצות
בלולת׳ בשמן׳ ורקיקי מצות
משחים׳ בשמן׳ סלת חטים׳ תעשה
אתם׳ ונתת אתם׳ על סל אחד
והקרבת אתם׳ בסל׳ ואת הפר
ואת שני האילם׳ ואת אהרן׳ ואת
בניו תקריב׳ אל פתח אהל מועד
ורחצת אתם׳ במים׳ ולקחת את
הבגדים׳ והלבשת׳ את אהרן׳ את
הכתנת׳ ואת מעיל האפד׳ ואת
האפד׳ ואת החשן׳ ואפדת׳ לו
בחשבה׳ אפד׳ ושמת המצנפת
על ראשו׳ ונתת׳ את נזר הקדש
על המצנפת׳ ולקחת׳ את שמן
המשחה׳ ויצקת׳ על ראשו׳ ח
ומשחת׳ אתו׳ ואת בניו תקריב
והלבשתם כתנת׳ וחגרת אתם
אבנט אהרן ובניו׳ וחבשת׳ להם
מגבעת׳ והיתה להם כהנה׳

אל המזבח ט וסימנהון והיו על אהרן׳ ועל בניו׳ בבאם׳ אל אהל מועד׳ ירחצו מים׳ בבאם׳ אל אהל מועד׳ ובקרבתם׳ אל המזבח׳
והקריבו הכהן׳ אל המזבח׳ והבאת׳ את המנחה׳ אשר יעשה מאלה׳ ויקרב אהרן׳ אל המזבח׳ קרב׳ אל המזבח׳ ועשה׳ את חטאתך׳ ויצא׳ אל המזבח׳ אשר
לפני׳ ולקח הכהן׳ מדם׳ האשה׳ את מנחת הקנאה׳ ~ וג׳ ואל המזבח׳ וסימנהון קרבן ראשית׳ אך אל הפרכת׳ לא יבא׳ ושמרו׳ משמרתך׳ ומשמרת׳ ~

תשרף באש ג וסימנהון ואת בשר הפר ואת עורו ואת פרשו תשרף באש ואת כל נשך ואת בנך מוציאים אל הכשרים׃
חטאת הוא ד וסימנהון ואת בשר הפר ואת עורו והוציא אתהפר וכמך ידיו על ראש השעיר והוה מרסה חטאת על קיר׃

לחקת עולם ומלאת ידאהרן ויד
בניו׃ והקרבת אתהפר לפני אהל
מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם
על ראש הפר׃ ושחטת אתהפר
לפני יהוה פתח אהל מועד׃ ולקח
ולקחת מדם הפר ונתתה על
קרנת המזבח באצבעך ואת כל
הדם תשפך אל יסוד המזבח׃
ולקחת את כל החלב המכסה
אתהקרב ואת היתרת על הכבד
ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן והקטרת המזבחה׃
ואת בשר הפר ואת עורו ואת
פרשו תשרף באש מחוץ למחנה
חטאת הוא׃ ואת האיל האחד
תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם
על ראש האיל׃ ושחטת את
האיל ולקחת את דמו וזרקת
על המזבח סביב׃ ואת האיל
תנתח לנתחיו ורחץ קרבו וכרעו
ונתת על נתחיו ועל ראשו׃
והקטרת את כל האיל המזבחה
עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה
ליהוה הוא׃ ולקחת את האיל
השני וסמך אהרן ובניו את
ידיהם על ראש האיל׃ ושחטת

ואת האיל ה וסימנהון ואתהאיל האחד תקח ואתהאיל תנתח׃ וישחט אתהשור ואת האיל ואתהאיל יעשה זבח׃
נתחיו ג מל בתו וסימנהון והקטרת את כל האיל המזבחה׃ ולקחתאתם מידם והקטרת המזבחה׃ וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר׃
וכרעיו ד וסימנהון וקדיש הוא ובגדיו ובני׳ ובגדיו לא יפרם׃ ובגדיו קרועים וארמה על ראשו׃ וכגדיו לא תשרפנה׃

את האיל ולקחת מדמו ונתת על
בנו׃ ועל תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן
בנו הימנית ועל בהן ידם הימנית
ועל בהן רגלם הימנית וזרקת
את הדם על המזבח סביב׃ ולקחת
מן הדם אשר על המזבח ומשמן
המשחה והזית על אהרן ועל
בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו
וקדש הוא ובגדיו ובנו ובגדי בניו
אתו׃ ולקחת מן האיל החלב
והאליה ואת החלב המכסה
אתהקרב ואת יתרת הכבד ואת
שתי הכליות ואת החלב אשר
עליהן ואת שוק הימין כי איל
מלאים הוא׃ וככר לחם אחת
וחלת לחם שמן אחת ורקיק
אחד מסל המצות אשר לפני
יהוה׃ ושמת הכל על כפי אהרן
ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה
לפני יהוה׃ ולקחת אתם מידם
והקטרת המזבחה על העלה
לריח ניחוח לפני יהוה אשה
הוא ליהוה׃ ולקחת את החזה
מאיל המלאים אשר לאהרן
והנפת אתו תנופה לפני יהוה
והיה לך למנה׃ וקדשת את

קדש ג׳ חס׳ וסימנהון ובשלת את בשרו במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה הכהן המחטא אתה׳ ואשר יזה מדמה׳
אשה זנה וחללה׳ וקדשתו כי את לחם׳ קרבן דפסו׳ והיתה לאהרן ולבניו׳ כל ימי נזרו׳ כל ימי נדר נזרו׳ ולתרך עליון לשבות הצפון׳ ויאמר נחמיה׳ והלוים מחשים׳ ע

חזה התנופה ואת שוק התרומה
אשר הונף ואשר הורם מאיל
המלאים מאשר לאהרן ומאשר
לבניו׳ והיה לאהרן ולבניו לחק
עולם מאת בני ישראל כי תרומה
הוא ותרומה יהיה מאת בני
ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם
ליהוה׳ ובגדי הקדש אשר
לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה
בהם ולמלא בם את ידם׳ שבעת
ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו
אשר יבא אל אהל מועד לשרת
בקדש׳ ואת איל המלאים
תקח ובשלת את בשרו במקום
קדש׳ ואכל אהרן ובניו את
בשר האיל ואת הלחם אשר
בסל פתח אהל מועד׳ ואכלו
אתם אשר כפר בהם למלא
את ידם לקדשם וזר לא
יאכל כי קדש הם׳ ואם יותר
מבשר המלאים ומן הלחם
עד הבקר ושרפת את הנותר
באש לא יאכל כי קדש הוא׳
ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל
אשר צויתי אתכה שבעת ימים
תמלא ידם׳ ופר חטאת תעשה

ל׳ ב׳ ומ׳ ל׳ ג׳ צ׳ לאבינו׳ ל׳ ושא׳ תרומה׳ ל׳ היא׳ ל׳ ל׳ ל׳ חס׳ ג׳ חס׳ ל׳ ל׳ ל׳ ו׳ זכר׳ בריתכם׳ ב׳ סו׳ פסו׳ ל׳ ל׳ ומ׳ ל׳

ליום על הכפרים וחטאת על
המזבח בכפרך עליו ומשחת
אתו לקדשו׳ שבעת ימים תכפר
על המזבח וקדשת אתו׳ והיה
המזבח קדש קדשים כל הנגע
במזבח יקדש׳
וזה אשר תעשה על
המזבח כבשים בני שנה שנים
ליום תמיד׳ את הכבש האחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים׳ ועשרון סלת
בלול בשמן כתית רבע ההין
ונסך רביעת ההין יין לכבש
האחד׳ ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הבקר
וכנסכה תעשה לה לריח ניחח
אשה ליהוה׳ עלת תמיד לדרתיכם
פתח אהל מועד לפני יהוה
אשר אועד לכם שמה לדבר
אליך שם׳ ונעדתי שמה לבני
ישראל ונקדש בכבודי׳ וקדשתי
את אהל מועד ואת המזבח
ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן
לי׳ ושכנתי בתוך בני ישראל
והייתי להם לאלהים׳ וידעו כי
אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי

ג׳ ד׳ דנגע׳ ל׳ כל׳ קרו׳ חס׳ בבא׳ מל׳ כג׳ זועם׳ רא׳ פסו׳ על׳ כרית׳ קודש׳ ד׳ ב׳ חס׳ ד׳ ו׳ רפו׳ ב׳ ובעבו׳ ד׳ ד׳ ג׳ ד׳ ג׳ א׳ מל׳ ל׳ פת׳ וא׳ חס׳ ד׳ ובמוב׳ קמ׳ ח׳ דסמו׳

לריח׳ ג׳ וסימנהון והקטרת המזבח על העלה׳ במנחת הבקר וכנסכה׳ קרבן ראשית תקריבו׳ והקטירם הכהן המזבחה׳ ואת
כל חלבה יסיר׳ ואת הקרב ואת הכרעים׳ ויקח משה אתם מעל כפיהם׳ והיה אם מעני העדה׳ אך בכור שור או כבש׳ עלת תמיד העשיה בהר סיני׳
והקרבתם עולה דבכורים׳ ועשיתם עלה דראש השנה׳ מלבד עלת החדש ומנחתה׳ ולחמי אשר נתתי לך לריח שמיך טובים׳

אתם מארץ מצרים לשכני
בתוכם אני יהוה אלהיהם׃

ועשית מזבח מקטר קטרת עצי
שטים תעשה אתו׃ אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים
קמתו ממנו קרנתיו׃ וצפית אתו
זהב טהור את גגו ואת קירתיו׃
סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר
זהב סביב׃ ושתי טבעת זהב
תעשה לו מתחת לזרו על שתי
צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו
לבתים לבדים לשאת אתו בהמה׃
ועשית את הבדים עצי שטים
וצפית אתם זהב׃ ונתתה אתו לפני
הפרכת אשר על ארן העדת לפני
הכפרת אשר על העדת אשר
אועד לך שמה׃ והקטיר עליו
אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרת יקטירנה׃
ובהעלת אהרן את הנרת בין
הערבים יקטירנה קטרת תמיד
לפני יהוה לדרתיכם׃ לא תעלו
עליו קטרת זרה ועלה ומנחה
ונסך לא תסכו עליו׃ וכפר אהרן
על קרנתיו אחת בשנה מדם

חטאת הכפרים אחת בשנה
יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים
הוא ליהוה׃ קא וסי׳ מיכאל
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ כי
תשא את ראש בני ישראל ז״ ז
לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו
ליהוה בפקד אתם׃ ולא יהיה בהם
נגף בפקד אתם׃ זה יתנו כל העבר
על הפקדים מחצית השקל בשקל
הקדש עשרים גרה השקל מחצית
השקל תרומה ליהוה׃ כל העבר על
הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת
יהוה׃ העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט
ממחצית השקל לתת את תרומת
יהוה לכפר על נפשתיכם׃ ולקחת
את כסף הכפרים מאת בני ישראל
ונתת אתו על עבדת אהל מועד
והיה לבני ישראל לזכרון לפני
יהוה לכפר על נפשתיכם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ז
ועשית כיור נחשת וכנו נחשת
לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד
ובין המזבח ונתת שמה מים׃ ז״ ז
ורחצו אהרן ובניו ממנו את
ידיהם ואת רגליהם׃ בבאם אל

ואבין דכו

מר
רודי לי מקטורת מר ולבונה נפתי משכבי מר אהלים וקנמון ששה חדשים בשמן המר׳ ~ ערוקה ב׳ מל׳ וס׳ רקח מעשה רוקח זבובמות יבאיש׳

אהל מועד יהיה צו מים ורחצו
ידיהם ורגליהם ולא ימותו
ולא יגשו אל המזבח
לשרת להקטיר אשה ליהוה׳
ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו
והיתה להם חק עולם לו ולזרעו
לדרתם׳

ויאמר יהוה אל משה לאמר ואתה
קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד
בד יהיה׳ ועשית אתה קטרת
רקח מעשה רוקח ממלח טהור
קדש׳ ושחקת ממנה הדק ונתת
ממנה לפני העדת באהל מועד
אשר אועד לך שמה קדש
קדשים תהיה לכם׳ והקטרת
אשר תעשה במתכנתה לא
תעשו לכם קדש תהיה לך
ליהוה׳ איש אשר יעשה כמוה
להריח בה ונכרת מעמיו׳

לא

וידבר יהוה אל
משה לאמר ראה קראתי בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה
יהודה׳ ואמלא אתו רוח אלהים
בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל
מלאכה׳ לחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׳
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת

לדרתיכם׳ על בשר אדם לא
יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו
קדש הוא קדש יהיה לכם׳ איש
אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו
על זר ונכרת מעמיו׳

ויאמר יהוה אל משה
קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה
וחלבנה סמים ולבונה זכה בד
בד יהיה׳ ועשית אתה קטרת
רקח מעשה רוקח ממלח טהור
קדש׳ ושחקת ממנה הדק ונתת
ממנה לפני העדת באהל מועד
אשר אועד לך שמה קדש
קדשים תהיה לכם׳ והקטרת
אשר תעשה במתכנתה לא
תעשו לכם קדש תהיה לך
ליהוה׳ איש אשר יעשה כמוה
להריחה בה׳ ונכרת מעמיו׳

ויאמר יהוה אל
משה לאמר ראה קראתי בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה
יהודה׳ ואמלא אתו רוח אלהים
בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל
מלאכה׳ לחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׳
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת

ואתה
קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד
בד יהיה׳ ועשית אתה קטרת
רקח מעשה רוקח ממלח טהור
קדש׳ ושחקת ממנה הדק ונתת
ממנה לפני העדת באהל מועד
אשר אועד לך שמה קדש
קדשים תהיה לכם׳ והקטרת
אשר תעשה במתכנתה לא
תעשו לכם קדש תהיה לך
ליהוה׳ איש אשר יעשה כמוה
להריח בה׳ ונכרת מעמיו׳

ואתה
קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד
בד יהיה׳ ועשית אתה קטרת
רקח מעשה רוקח ממלח טהור
קדש׳ ושחקת ממנה הדק ונתת
ממנה לפני העדת באהל מועד
אשר אועד לך שמה קדש
קדשים תהיה לכם׳ והקטרת
אשר תעשה במתכנתה לא
תעשו לכם קדש תהיה לך
ליהוה׳ איש אשר יעשה כמוה
להריחה

הכיור ג מל בתו וסימנהון ועשית כיור נחשת וכנו נחשת ואת הכיור ואת כנו תראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור לשבט יהודה ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך את אהל מועד ואת הארון לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו

ויאמר יהוה אל משה לאמר ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא בינו וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ששת ימים יעשה מלאכה

וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם בינו ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש

ויתן אל משה כלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפננו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל

כל שבת שבתון פת ד בתו ח חס ג וא ויפש וא ויפש ג מל בתו ז ד דסמי ה דסמי ל כף בלשון ל ד דסמי ל ד ל וכל דס ל וס סעדיה דס ל ויצר וא עליה בחרט דכו אנוש

ד קמ וסימנהון משחלליה מות יומת ונקב שם יי מות יומת והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת מות יומת דמיו בו יהיה
ד וסימנהון ושמרתם את השבת כי קדש הוא ושמרו בני ישראל את השבת ב ו ואתם מוסיפים חרון על ישראל
ג וסימנהון ויצר אתו בחרט ויצר את שני העמודים ויצר כסרים כסף וכל ויצר עליה דכו פרקו ל ויתפרקו

ויחל ונחלו — וסימנהון ויחל משה את פני ש׳ ויחל איש האלהים׳ ויחל יהואחז׳ ההמת המיתיהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה׳ ה׳ בלי״ג
וסימנהון ונחלו לעלם׳ ואלה הנחלות אשר נחלו בני ישראל׳ אך שקר נחלו אבותינו׳ כי בנות מנשה׳ נחלו פתאים׳ ו׳

אשר העלית מארץ מצרים׳ ז׳
וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא
אהרן ויאמר חג ליהוה מחר׳
וישכימו ממחרת ויעלו עלת
ונגשו שלמים וישב העם לאכל
ושתו ויקמו לצחק׳
וידבר יהוה אל משה לך רד כי
שחת עמך אשר העלית מארץ
מצרים׳ סרו מהר מן הדרך אשר
צויתם עשו להם עגל מסכה
וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו
אלה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים׳ ויאמר
יהוה אל משה ראיתי את העם
הזה והנה עם קשה ערף הוא׳
ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם
ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול׳
ויחל משה את פני יהוה אלהיו
ויאמר למה יהוה יחרה אפך
בעמך אשר הוצאת מארץ
מצרים בכח גדול וביד חזקה׳
למה יאמרו מצרים לאמר
ברעה הוציאם להרג אתם
בהרים ולכלתם מעל פני האדמה
שוב מחרון אפך והנחם
על הרעה לעמך׳ זכר לאברהם

ליצחק ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר אלהם
ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
וכל הארץ הזאת אשר אמרתי
אתן לזרעכם ונחלו לעלם׳ ז׳
וינחם יהוה על הרעה אשר
דבר לעשות לעמו׳
ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת
העדת בידו לחת כתבים משני
עבריהם מזה ומזה הם כתבים׳
והלחת מעשה אלהים המה
והמכתב מכתב אלהים הוא
חרות על הלחת׳ וישמע יהושע
את קול העם בריעה ויאמר אל
משה קול מלחמה במחנה׳
ויאמר אין קול ענות גבורה
ואין קול ענות חלושה קול
ענות אנכי שמע׳ ויהי כאשר
קרב אל המחנה וירא את
העגל ומחלת ויחר אף משה
וישלך מידו את הלחת׳ וישבר
אתם תחת ההר׳ ויקח את העגל
אשר עשו׳ וישרף באש ויטחן
עד אשר דק׳ ויזר על פני המים
וישק את בני ישראל׳ ויאמר
משה אל אהרן מה עשה לך

פסו׳ ויקרא ויאמר — ג׳ חס׳ ואמ׳ — קדמ׳ העלית תנו העליה׳ וחד פסוקא ויטב אלהים למולדת ורב העם׳ — ג׳ ז׳ פסו׳ — ג׳ ומ׳ — ג׳ ז׳ ומ׳ וצ׳ בספ׳ — ג׳ — ג׳ — ג

ויאספו ג׳ וסימנהון ויאספו אליו כל בני לוי חמשת מלכי האמרי כל בעלי שכם בני עמון שוכה אשר ליהודה
מגדל שכם ויאספו יחד ויאספו פלשתים העם כאיש אחד וחבריה ויאספו עם רב המשרדים ∽ התפרקו ל לשמיעה ל

העם הזה כי חבאת עליו חטאה
גדלה ויאמר אהרן אל יחראף
ארני אתה ידעת את העם כי
ברעה הוא ויאמרו לי עשה לנו
אלהים אשר ילכו לפנינו כי
זה משה האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לא ידענו מה
היה לו ואמר להם למי זהב
התפרקו ותתנו לי ואשלכהו
באש ויצא העגל הזה וירא
משה את העם כי פרוע הוא כי
פרעה אהרן לשמצה בקמיהם
ויעמד משה בשער המחנה
ואמר מי ליהוה אלי ויאספו
אליו כל בני לוי ויאמר להם
כה אמר יהוה אלהי ישראל
שימו איש חרבו על ירכו עברו
ושובו משער לשער במחנה
והרגו איש את אחיו ואיש את
רעהו ואיש את קרבו ויעשו
בני לוי כדבר משה ויפל מן
העם ביום ההוא כשלשת
אלפי איש ויאמר משה מלאו
ידכם היום ליהוה כי איש בבנו
ובאחיו ולתת עליכם היום
ברכה ויהי ממחרת ויאמר

משה אל העם אתם חטאתם
חטאה גדלה ועתה אעלה אל
יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם
וישב משה אל יהוה ויאמר אנא
חטא העם הזה חטאה גדלה
ויעשו להם אלהי זהב ועתה אם
תשא חטאתם ואם אין מחנא
מספרך אשר כתבת ויאמר יהוה
אל משה מי אשר חטא לי אמחנו
מספרי ועתה לך נחה את העם
אל אשר דברתי לך הנה מלאכי
ילך לפנך וביום פקדי ופקדתי
עליהם חטאתם ונגף יהוה את
העם על אשר עשו את העגל
אשר עשה אהרן

לב וידבר יהוה אל משה
לך עלה מזה אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ
אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתננה
ושלחתי לפנך מלאך וגרשתי
את הכנעני האמרי והחתי והפרזי
החוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב
ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם
קשה ערף אתה פן אכלך בדרך
וישמע העם את הדבר הרע הזה

ב פעו ה בטע ג הנשארים כב ל ל וחלופו נהה ד רסבו והנה ל ל ל ג חס בתו ג עלה בכחך מן שאול ג חס ל כמתפוס פימן ל ל ה

קרבו ג חס וסימנהון והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו וחרפה לא נשא על קרבו לבני ישראל עם קרבו הללויה ∽
אנא ה בטע וסימנהון ועתה אל העצבו אנא חטא העם ואפעלים על כל הגוים ואילו האחד וישם לדניאל בלטשאצר ∽
הנה רסבו והנה ד וסימנהון הנה מלאכי ילך לפנך הנה חטאתם לוי הנה כסה את עין הארץ הנה ערשו ערש ברזל הלה היא ∽

עדיו ג וסימנהון ולא שתו איש עדיו עליו ויצבו עדיו לגאון שמהו במת ג ורמן עדיו למלס ש בתו וש בנבי וש בכתו
הורד ג וסימנהון ועתה הורד עדיך מעליך הורד אותם אל המים באף עמים הורד אלהים ש בתו וש בנבי וש בכתו

ויתאבלו ולא שתו איש עדיו
עליו ויאמר יהוה אל משה
אמר אל בני ישראל אתם עם
קשה ערף רגע אחד אעלה
בקרבך וכליתיך ועתה הורד
עדיך מעליך ואדעה מה אעשה
לך ויתנצלו בני ישראל את
עדים מהר חורב ומשה יקח
את האהל ונטה לו מחוץ למחנה
הרחק מן המחנה וקרא לו אהל
מועד והיה כל מבקש יהוה
יצא אל אהל מועד אשר מחוץ
למחנה והיה כצאת משה אל
האהל יקומו כל העם ונצבו איש
פתח אהלו והביטו אחרי משה
עד באו האהלה והיה כבא
משה האהלה ירד עמוד הענן
ועמד פתח האהל ודבר עם
משה ראה כל העם את עמוד
הענן עמד פתח האהל וקם כל
העם והשתחוו איש פתח אהלו
ודבר יהוה אל משה פנים אל
פנים כאשר ידבר איש אל
רעהו ושב אל המחנה ומשרתו
יהושע בן נון נער לא ימיש
מתוך האהל

ויאמר משה אל יהוה ראה
אתה אמר אלי העל את העם
הזה ואתה לא הודעתני את
אשר תשלח עמי ואתה אמרת
ידעתיך בשם וגם מצאת חן
בעיני ועתה אם נא מצאתי חן
בעיניך הודעני נא את דרכך
ואדעך למען אמצא חן בעיניך
וראה כי עמך הגוי הזה ויאמר
פני ילכו והנחתי לך ויאמר
אליו אם אין פניך הלכים אל
תעלנו מזה ובמה יודע אפוא
כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך
הלוא בלכתך עמנו ונפלינו
אני ועמך מכל העם אשר על
פני האדמה
ויאמר יהוה אל משה גם את
הדבר הזה אשר דברת אעשה
כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם
ויאמר הראני נא את כבדך
ויאמר אני אעביר כל טובי על
פניך וקראתי בשם יהוה לפניך
וחנתי את אשר אחן ורחמתי
את אשר ארחם ויאמר לא
תוכל לראת את פני כי לא יראני
האדם וחי ויאמר יהוה

והשתחוו ז וסימנהון ויורדו כל עבדיך וקם כל העם יתקע בשופר גדול על כפות רגליך והשתחוו עם הארץ רוממו וחנ
דרכך ג חס וסימנהון הודעני נא את דרכך כי אזתצליח את דרכך בדרכך חייני ש בתו וש בנבי וש בכתובי
אעביר ג ומל וסימנהון אני אעביר כל טובי לו חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ

ופני ג וסימנהון ופני לא ידאו ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ואני הייתי נרדם על פני ופני אריצה
כראשכם ד׳ בתו׳ וסימנהון פסל לך שני לחת אבנים ויפסל שני לחת אבנים בעת ההוא אמר יי אלי ואעש ארון עצי שטים

הנה מקום אתי ונצבת על הצור׳
והיה בעבר כבודי ושמתיך בנקות
הצור ושכתי כפי עליך עד עברי׳
והסרתי את כפי וראית את אחרי
ופני לא יראו׳
ויאמר יהוה אל משה פסל לך
שני לחת אבנים כראשנים
וכתבתי על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת הראשנים
אשר שברת׳ והיה נכון לבקר
ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת
לי שם על ראש ההר׳ ואיש לא
יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל
ההר גם הצאן והבקר אל ירעו
אל מול ההר ההוא׳ ויפסל שני
לחת אבנים כראשנים וישכם
משה בבקר ויעל אל הר סיני
כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו
שני לחת אבנים׳ וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם
יהוה׳ ויעבר יהוה על פניו ויקרא
יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת׳ נצר חסד
לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה לא ינקה פקד עון אבות על
בנים

ועל רבעים׳ ויסד ראש ויקד
ארצה וישתחו׳ ואמר אם נא
מצאתי חן בעינך ארני ילך נא
ארני בקרבנו כי עם קשה ערף
הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו
ונחלתנו׳ ויאמר הנה אנכי כרת
ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת
אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל
הגוים וראה כל העם אשר אתה
בקרבו את מעשה יהוה כי נורא
הוא אשר אני עשה עמך׳ שמר
לך את אשר אנכי מצוך היום הנני
גרש מפניך את האמרי והכנעני
והחתי והפרזי׳ והחוי והיבוסי׳
השמר לך פן תכרת ברית ליושב
הארץ אשר אתה בא עליו
פן יהיה למוקש בקרבך׳ כי את
מזבחתם תתצון׳ ואת מצבתם
תשברון׳ ואת אשרים תכרתון׳ כי
לא תשתחוה לאל אחר׳ כי יהוה
קנא שמו אל קנא הוא׳ פן תכרת
ברית ליושב הארץ׳ וזנו אחרי
אלהיהם וזבחו לאלהיהם׳ וקרא
לך ואכלת מזבחו׳ ולקחת מבנתיו
לבניך׳ וזנו בנתיו אחרי אלהיהן
והזנו את בניך אחרי אלהיהן׳

כפי ט כליג וסימנהון ושכתי כפי עליך עד עברי והסרתי את כפי׳ ואשימה נפשי בכפי׳ ואשים נפשי בכפי׳
וגם אני אמה כפי אל כפי והנחתי חמתי׳ ב כפסו׳ והנה הכיתי כפי אל בעצם עלמה אשא בשרי בשני׳ נפשי בכפי׳ תמיד ותורתך׳
והיה ה וסימנהון והיה ברכה עלה אל ההרה׳ והיה שם׳ והיה נכון׳ והיה תמים׳ והיה לי לאב ולכהן

לך ד זק בתו וסימנהון מי הגד לך כי יגרש ולך לך אל ארץ פן תברת ברית וחג שבעות ואנה הנה נתתי לך ויפתח יי ושמרת את
חקיו ושמעת ישראל כי ירחק ממך ובאת אל הכהנים ועשית על פי הדבר ויר תהיה לך והשיבך יי מצרים באנות וכל שמר לך השמר לך דכו

אלהים מסכה לא תעשה לך את
חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות אשר צויתך למועד
חדש האביב כי בחדש האביב
יצאת ממצרים כל פטר רחם
לי וכל מקנך תזכר פטר שור
ושה פטר חמור תפדה בשה
ואם לא תפדה וערפתו כל בכור
בנך תפדה ולא יראו פני ריקם
ששת ימים תעבד וביום השביעי
תשבת בחרישׁ ובקצר תשבת
וחג שבעות תעשה לך בכורי
קציר חטים וחג האסף תקופת
השנה שלשׁ פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני האדן
יהוה אלהי ישראל כי אורישׁ
גוים מפניך והרחבתי את גבלך
ולא יחמד איש את ארצך
בעלתך לראות את פני יהוה
אלהיך שלשׁ פעמים בשנה לא
תשחט על חמץ דם זבחי ולא
ילין לבקר זבח חג הפסח ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו

ויאמר יהוה אל משה כתב לך

הפטרה וישלח המלך שלמה במלכים לה

ב דסמי וגנר לך
ל
ו רפי
ב ויהי שם
ל
ד
ג ל
ב דסבו
ה וכל
ג ב ויישמע אליאב
ו
ל
ד יד חס זק בליש בתו
מל
כל אורי כתי כן במד כתי נשיאם וז כתי חס דחס וז מלדמ
ד
ה
ג
ל
ח וז ומדבר
ל
ג מל
ב חס
ב זכו מל
בונכו ודבר בצרי
ג
ל
ג ומל
ג זונ
ג מתח
ג
ג
ל
ה

אתה הדברים האלה כי על פי
הדברים האלה כרתי אתך ברית
ואת ישראל ויהי שם עם יהוה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם
לא אכל ומים לא שתה ויכתב על
הלחת את דברי הברית עשרת
הדברים ויהי ברדת משה מהר
סיני ושני לחת העדת בירד משה
מן ההר ומשה לא ידע
כי קרן עור פניו בדברו אתו וירא
אהרן וכל בני ישראל את משה
והנה קרן עור פניו ויראו מגשת
אליו ויקרא אליהם משה וישבו
אליו אהרן וכל הנשאים בעדה
וידבר משה אליהם ואחרי כן
נגשו כל בני ישראל ויצו את כל
אשר דבר יהוה אתו בהר סיני
ויכל משה מדבר אתם ויתן על
פניו מסוה ובבא משה לפני יהוה
לדבר אתו יסיר את המסוה עד
צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל
את אשר יצוה וראו בני ישראל
את פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה על
פניו עד בואו לדבר אתו

ויקהל משה את כל

פרש

לראות ג ומל וסימנהון בעלתך לראות את פני יי אלהיך בבוא כל ישראל לראות את פני יי אלהיך כי תבאו לראות פני מי בקש זאת
מדבר ח וסימנהון יש לאל ידי לעשות עמכם רע ובבוא משה אל אהל מועד והוא בן בליעל מדבר אלי ואשמע את מדבר
אלי ואשמע מדבר אלי מהבית ויכל משה מדבר אתם אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה נעור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה וז ומדבר המלך

משבתיכם ג חס׳ וסימנהון לא תבערו אש בכל משבתיכם׳ ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו׳ כל מלאכה לא תעשו׳ דכפרים׳
קחו׳ ה רא פסו׳ וסימנהון קחו מאתכם תרומה׳ קחו מן העם׳ וחברייה׳ קחו עמכם דברים׳ ושובו אליו׳ קחו מוסרי׳ ואל כסף׳

ערת בני ישראל׳ ויאמר אלהם׳
אלה הדברים׳ אשר צוה יהוה׳
לעשת אתם׳ ששת ימים׳ ז
תעשה מלאכה׳ וביום השביעי׳
יהיה לכם קדש׳ שבת שבתון׳
ליהוה׳ כל העשה בו מלאכה׳
יומת׳ לא תבערו אש בכל׳
משבתיכם׳ ביום השבת׳

ויאמר משה׳ אל כל עדת בני׳
ישראל׳ לאמר׳ זה הדבר׳ אשר׳
צוה יהוה׳ לאמר׳ קחו מאתכם׳
תרומה׳ ליהוה׳ כל נדיב לבו יביאה׳
את תרומת יהוה׳ זהב וכסף׳ ז
ונחשת׳ ותכלת׳ וארגמן׳ ותולעת׳
שני׳ ושש׳ ועזים׳ ועורת אילם׳
מאדמים׳ ועורת תחשים׳ ועצי׳
שטים׳ ושמן למאור׳ בשמים׳
לשמן המשחה׳ ולקטרת׳
הסמים׳ ואבני שהם׳ ואבני׳
מלאים׳ לאפוד׳ ולחשן׳ וכל חכם׳
לב בכם׳ יבאו׳ ויעשו׳ את כל׳
אשר צוה יהוה׳ את המשכן׳
את אהלו׳ ואת מכסהו׳ את קרסיו׳ ז
ואת קרשיו׳ את בריחו׳ את עמדיו׳
ואת אדניו׳ את הארן׳ ואת בדיו׳

את הכפרת׳ ואת פרכת המסך׳
את השלחן׳ ואת בדיו׳ ואת כל׳
כליו׳ ואת לחם הפנים׳ ואת׳
מנרת המאור׳ ואת כליה׳ ואת׳
נרתיה׳ ואת שמן המאור׳ ואת׳
מזבח הקטרת׳ ואת בדיו׳ ואת׳
שמן המשחה׳ ואת קטרת הסמים׳
ואת מסך הפתח׳ לפתח המשכן׳
את מזבח העלה׳ ואת מכבר׳
הנחשת׳ אשר לו׳ את בדיו׳ ואת׳
כל כליו׳ את הכיר׳ ואת כנו׳ את׳
קלעי החצר׳ את עמדיו׳ ואת׳
אדניה׳ ואת מסך שער החצר׳
את יתדת המשכן׳ ואת יתדת׳
החצר׳ ואת מיתריהם׳ את בגדי׳
השרד׳ לשרת בקדש׳ את׳
בגדי הקדש׳ לאהרן הכהן׳ ואת׳
בגדי בניו׳ לכהן׳ ויצאו כל עדת׳
בני ישראל׳ מלפני משה׳ ויבאו׳
כל איש׳ אשר נשאו לבו׳ וכל׳
אשר נדבה רוחו׳ אתו׳ הביאו את׳
תרומת יהוה׳ למלאכת׳ אהל׳
מועד׳ ולכל עבדתו׳ ולבגדי׳
הקדש׳ ויבאו האנשים׳ על׳
הנשים׳ כל נדיב לב׳ הביאו׳ חח׳
ונזם׳ וטבעת׳ וכומז׳ כל כלי זהב׳

את תרומת׳ ה׳ וסימנהון תכבד היבדה על האנשים׳ וכל חכם לב בכם׳ יבאו׳ ויעשו׳ ויעשו׳ בני ישראל׳ את הפסח׳ במועדו׳
ויעשו׳ ג רמ׳ וסימנהון העשיר׳ לא ידבה׳ קחו מאתכם׳ אשר נדבה רוחו׳ אתו׳ כל מרים׳ תרומת כסף׳ ונתתם׳ ממנו׳ את תרומת׳
ואת בדיו׳ ד׳ וסימנהון את הארן׳ ואת בדיו׳ את השלחן׳ ואת בדיו׳ את ארון העדת׳ ואת בדיו׳ ואת מזבח הקטרת׳ ואת בדיו׳

וכל איש ק״ וס׳ מנהון וכל איש אשר הניף וכל איש אשר נמצא ועשה בצלאל וכל איש שמן וכל איש ישראל קמו המתרבאים בראתם
את האיש כל איש מצוק ב בפסו׳ לא אהיה ואתו אשב מחנמה ויעל המלך בית יי׳ וחברה ושביתם על שלחנו סוס ורכב׳ ״

וכל איש אשר הניף תנופת זהב
ליהוה וכל אשר נמצא
אתו תכלת וארגמן ותולעת שני
וששי ועזים ועורת אילים מאדמים
ועורת תחשים הביאו׳ כל מרים
תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת יהוה וכל אשר נמצא
אתו עצי שטים לכל מלאכת
העבדה הביאו׳ וכל אשה חכמת
לב בידיה טוו ויביאו מטוה את
התכלת ואת הארגמן את
תולעת השני ואת השש׳ וכל
הנשים אשר נשא לבן אתנה
בחכמה טוו את העזים׳ והנשאים
הביאו את אבני השהם ואת
אבני המלאים לאפוד ולחשן׳
ואת הבשם ואת השמן למאור
ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים׳ כל איש ואשה אשר
נדב לבם אתם להביא לכל
המלאכה אשר צוה יהוה
לעשות בידמשה הביאו בני
ישראל נדבה ליהוה׳

ויאמר משה אל בני
ישראל ראו קרא יהוה בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה

ט ה׳ דסמו׳ ה׳ ג׳ חס׳ ג׳ זא׳ ומרים ג׳ יא׳ ג׳ יא׳ יא׳ ג׳ יא׳ יא׳ ג׳ יא

המה עשים ה וסימנהון איש איש ממלאכתו אשר המה עשים כל המעשים האינך ראה הראה אתה כי ענבים בפיהם ׳ נ
ויעבירו ב ומל וסיבנהון ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה ׳ ~ לקרבה ל

והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר
בבקר׳ ויבאו כל החכמים העשים
את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר המה
עשים׳ ויאמרו אל משה לאמר
מרבים העם להביא מדי העבדה
למלאכה אשר צוה יהוה לעשת
אתה׳ ויצו משה ויעבירו קול במחנה
לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
העם מהביא׳ והמלאכה היתה
דים לכל המלאכה לעשות
אתה והותר׳
ויעשו כל חכם לב בעשי
המלאכה את המשכן עשר
יריעת ששי משי ותכלת
וארגמן ותולעת שני כרבים
מעשה חשב עשה אתם׳ ארך
היריעה האחת שמנה ועשרים
באמה ורחב ארבע באמה ח
היריעה האחת מדה אחדת
לכל היריעת׳ ויחבר את חמש
היריעת אחת אל אחת וחמש
יריעת חבר אחת אל אחת׳ ויעש
ללאת תכלת על שפת היריעה
האחת מקצה במחברת כן עשה

בשפת היריעה הקיצונה
במחברת השנית׳ חמשים
ללאת עשה בירעה האחת
וחמשים ללאת עשה בקצה
היריעה אשר במחברת השנית
מקבילת הללאת אחת אל
אחת׳ ויעש חמשים קרסי זהב
ויחבר את היריעת אחת אל
אחת בקרסים׳ ויהי המשכן אחד׳

ויעש יריעת עזים לאהל על
המשכן עשתי עשרה יריעת
עשה אתם׳ ארך היריעה האחת
שלשים באמה וארבע אמות
רחב היריעה האחת מדה אחת
לעשתי עשרה יריעת׳ ויחבר
את חמש היריעת לבד ואת שש
היריעת לבד׳ ויעש ללאת
חמשים על שפת היריעה
הקיצנה במחברת וחמשים
ללאת עשה על שפת היריעה
החברת השנת׳ ויעש קרסי
נחשת חמשים לחבר את האהל
להיות אחד׳ ויעש מכסה לאהל
ערת אילם מאדמים ומכסה
ערת תחשים מלמעלה׳

והמלאכה ג וסימנהון והמלאכה היתה דים לכל המלאכה׳ כי לא לאדם הבירה׳ והמלאכה לא לייום אחד ולא לשנים ׳ ~ ׳
דים ג וסימנהון והמלאכה היתה דים לכל המלאכה׳ אם גנבים בלילה השחיתו דים׳ הלא יגנבו דים אם בצרים באו לך׳ ׳
והותר ג וסימנהון והמלאכה היתה דים לכל המלאכה׳ כי כה אמר יי אכול והותר׳ אכול ושבוע והותר׳ ~ ׳ לחבר

מלמטה ו ה פת ו׳ קס׳ וסימנהון והיו תאמם מלמטה׳ וחבריה׳ ונתת אתם על שתי כתפת האפד מלמטה ויתנום על שתי
כתפת האפד מלמטה׳ תחת כרכב המזבח מלמטה׳ דין קס׳ תחת כרכבו מלמטה עד חצי׳ אמת ל חס׳ לקרשי המשכן ל דסמ׳

ויעש את הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים׳
עשר אמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד׳
שתי ידות לקרש האחד משלבת
אחת אל אחתכן עשה לכל
קרשי המשכן׳ ויעש את
הקרשים למשכן עשרים
קרשים לפאת נגב תימנה׳
וארבעים אדני כסף עשה תחת
עשרים הקרשים שני אדנים
תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ושני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו׳ ולצלע
המשכן השנית לפאת צפון ז
עשה עשרים קרשים׳ וארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד׳ ושני אדנים תחת
הקרש האחד׳ ולירכתי המשכן
ימה עשה ששה קרשים׳ ושני
קרשים עשה למקצעת המשכן
בירכתים׳ והיו תאמים מלמטה
ויחברו יחדו תמים אל ראשו אל
הטבעת האחת כן עשה לשניהם
לשני המקצעות׳ והיו שמנה
קרשים׳ ואדניהם כסף ששה

ל דסמ׳
ל
חס׳
ל
ג
חס׳
ג בלש׳
ל
סימן
ג
ב
חס׳
ל
מ
חצי
התיכן
כל
כתי׳
מן
במא
כל
ג
ל
מ
ל
ל
המסך
דסמ׳
ל
מ
ג
ב
א
חס׳
ג דחס׳
ל
חס׳
ל
מ
ל
ל

עשר אדנים שני אדנים שני אדנים
תחת הקרש האחד׳ ויעש בריחי
עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת׳ וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן השנית
וחמשה בריחם לקרשי המשכן
לירכתים ימה׳ ויעש את הבריח
התיכן לברח בתוך הקרשים
מן הקצה אל הקצה׳ ואת
הקרשים צפה זהב ואת טבעתם
עשה זהב בתים לבריחם ויצף
את הבריחם זהב׳ ויעש את
הפרכת תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה חשב
עשה אתה כרבים׳ ויעש לה
ארבעה עמודי שטים ויצף אתם זהב
ווים זהב ויצק להם ארבעה
אדני כסף׳ ויעש מסך לפתח
האהל תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה רקם׳
ואת עמודיו חמשה ואת ווים
ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב
ואדניהם חמשה נחשת׳

ויעש בצלאל את הארון עצי לז
שטים אמתים וחצי ארכו ואמה

ל
דסמ׳
ל
ל
סימן
ג
ב
חס׳
ל
מ
חצי
התיכן
כל
כתי׳
מן
במא
כל
ל
מ
ל
המסך
דסמ׳
ל
מ
ג
ל
אורו
חס׳

ה זוגי מתחלפי כסיפי מן בב׳ וסימנהון בלשו תרגו אהרן במחתתא כהנא בנגעא תלתן בריעתא משה בכיורא רברבן בחוטרא ופירוש
וקחו איש מחתתו׳ ויקחו איש מחתתו׳ ואם יראנה הכהן׳ ואם יראה הכהן׳ ארך הריעה האחת׳ ארך הריעה האחת׳ וט משה את ידו׳ על הים׳ ויכ
משה את ידו על הים׳ ואמר יי אל יהושע נטה בכידון׳ ואמר יי אל יהושע׳ ס׳ ידת ג חס׳ בלש׳ וסימ׳ וארבעה הילת שתי ידת בתר׳ ידת מזה
ומזה׳

ויבא יז בתו וסימנהון ויבא אל האדם ויבא קין חיונה מנוח ויבא לו יין ויעש גם הוא מטעמים ויחרד יצחק ויקח אל ת
לאה בתו וימצא דודאים ויבא יוסף את דבתם ויבא האיש את האנשים ויחבריה ויבא יוסף את יעקב ויבא יוסף את הכסף ויבא ידו את הכריסו וחב את הארן

וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו׃
ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ
ויעש לו זר זהב סביב׃ ויצק לו
ארבע טבעת זהב על ארבע
פעמתיו ושתי טבעת על צלע
האחת ושתי טבעת על צלעו
השנית׃ ויעש בדי עצי שטים
ויצף אתם זהב׃ ויבא את הבדים
בטבעת על צלעת הארן לשאת
את הארן׃ ויעש כפרת זהב ז
טהור אמתים וחצי ארכה ואמה
וחצי רחבה׃ ויעש שני כרבים
זהב מקשה עשה אתם משני
קצות הכפרת׃ כרוב אחד
מקצה מזה וכרוב אחד מקצה
מזה מן הכפרת עשה את הכרבים
משניקצותו׃ ויהיו הכרבים
פרשי כנפים למעלה סוככים
בכנפיהם על הכפרת ופניהם
איש אל אחיו אל הכפרת היו
פני הכרבים׃
ויעש את השלחן עצי שטים
אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה
וחצי קמתו׃ ויצף אתו זהב טהור
ויעש לו זר זהב סביב׃ ויעש לו
מסגרת טפח סביב ויעש זר

זהב למסגרתו סביב׃ ויצק לו
ארבע טבעת זהב ויתן את
הטבעת על ארבע הפאת אשר
לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת
היו הטבעת בתים לבדים לשאת
את השלחן׃ ויעש את הבדים
עצי שטים ויצף אתם זהב ז
לשאת את השלחן׃ ויעש את
הכלים אשר על השלחן את
קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו
ואת הקשות אשר יסך בהן
והבטהור׃
ויעש את המנרה זהב טהור
מקשה עשה את המנרה ירכה
וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה
ממנה היו׃ וששה קנים יצאים
מצדיה שלשה קני מנרה מצדה
האחד ושלשה קני מנרה מצדה
השני׃ שלשה גבעים משקדים
בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה
ושלשה גבעים משקדים בקנה
אחד כפתר ופרח כן לששת
הקנים היצאים מן המנרה׃
ובמנרה ארבעה גבעים משקדים
כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר תחת

בחן כוו וסימנהון אשר ישב כהן לוט תנה את נשי ואת ילדי ויפצל בהן פצלות לבנות אשר יסך כהן זהב טהור׃ וחבריה׃
לעמר בהן על הארץ׃ וחלץ את האבנים אשר בהן הנגע׃ ותקע בהן ונועדו אליך׃ ותנו בהן אש׃ והעי לך בכל שעריך׃ מקול פרש ורמה קשת׃ תנו
עין למואב היו עריה חרבה׃ ב בפסו׃ ✓ יב פת וסימנהון ולכל בהן חיי רוחי׃ ויבאו פלשתים וישבו בהן׃ אשר ישרתו בהן׃ ויחזקאל׃

גגו לגגו ד וסימנהון יעפית אתו זהב טהור את גגו וחבריה מגג התא לגגו ויעשו להם סכות איש על גגו ובחצרותיהם ׃
קירתיו ד וסימנהון את גגו ואת קירתיו סביב וחבריה וארכו וקירתיו עץ וקירותיו ודלתותיו ׃ ~ ׃ הסמים טהור ל

שני הקנים ממנה וכפתרתחת
שני הקנים ממנה לשישת
הקנים היצאים ממנה כפתריהם
וקנתם ממנה היו כלה מקשה
אחת זהב טהור ויעש את
נרתיה שבעה ומלקחיה
ומחתתיה זהב טהור ככר זהב
טהור עשה אתה ואת כל כליה׃

ויעש את מזבח הקטרת עצי
שטים אמה ארכו ואמה רחבו
רבוע ואמתים קמתו ממנו היו
קרנתיו ויצף אתו זהב טהור
את גגו ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב׃
ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו על שני
צדיו לבתים לבדים לשאת
אתם בהם׃ ויעש את הבדים עצי
שטים ויצף אתם זהב׃ ויעש א
את שמן המשחה הקדש ואת
קטרת הסמים טהור מעשה
רקח׃
לח ויעש את מזבח העלה עצי
שטים חמש אמות ארכו וחמש
אמות רחבו רבוע ושלש אמות

קמתו׃ ויעש קרנתיו על ארבע
פנתו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו
נחשת׃ ויעש את כל כלי המזבח
את הסירת ואת היעים׃ ואת
המזרקת את המזלגת׃ ואת
המחתת כל כליו עשה נחשת׃
ויעש למזבח מכבר מעשה
רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה
עד חציו׃ ויצק ארבע טבעת ׃
בארבע הקצות למכבר הנחשת
בתים לבדים׃ ויעש את הבדים
עצי שטים ויצף אתם נחשת׃
ויבא את הבדים בטבעת על
צלעת המזבח לשאת אתו בהם
נבוב לחת עשה אתו׃
ויעש את הכיור נחשת
ואת כנו נחשת במראת הצבאת
אשר צבאו פתח אהל מועד׃
ויעש את החצר
לפאת נגב תימנה קלעי החצר
ששים משזר מאה באמה׃ עמודיהם
עשרים ואדניהם עשרים נחשת
ווי העמודים וחשקיהם כסף׃
ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם
עשרים ואדניהם עשרים נחשת
ווי העמודים וחשקיהם כסף׃

הסדרקת ב חס באור׳ וסימנהון ויעש את כל כליו המזבח את הסירת ונתן עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחתת׃
במראת ד ב חס וב מל וסימנהון ויאמר אלהים לישראל במראת הצבאת חלון חס׳ בעיצת ראשי׳ במראות אלהים הביאנו אל ארץ׃
הצבאת ב ב חס וב מל וסימנהון במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד׃ ואת אשר ישכבו את הנשים הצובאות׳ בתר׳ מל׃

עמדים יב חס בלש וסימנהון ווי העמדים קדם דויקחון לי ולפאתים ואדנים לעמדים והמישני את
העמדים ועבי העמדים ויקם את העמדים עמדים שנים אל העמדים ועל הים ועמדים אל האלים ויעש שרשות לדביר

ולפאתים קלעים חמשים באמה
עמדיהם עשרה וארניהם עשרה
ויהי העמדים וחשוקיהם כסף
ולפאת קדמה מזרחה חמשים
אמה קלעים חמש עשרה אמה
אל הכתף עמודיהם שלשה
וארניהם שלשה ולכתף השנית
מזה ומזה לשער החצר קלעים
חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה
שלשה וארניהם שלשה כל
קלעי החצר סביב ששמשזר
והארנים לעמדים נחשת ווי
העמדים וחשוקיהם כסף וצפוי
ראשיהם כסף והם מחשקים
כסף כל עמדי החצר ומסך שער
החצר מעשה רקם תכלת
וארגמן ותולעת שני וששמשזר
ועשרים אמה ארך וקומה ברחב
חמש אמות לעמת קלעי החצר
ועמדיהם ארבעה וארניהם
ארבעה נחשת ויהם כסף וצפוי
ראשיהם וחשוקיהם כסף וכל
התרת למשכן ולחצר סביב
נחשת קכב וסימנ פנואה אלה פקודי
המשכן משכן העדת אשר
פקד על פי משה עבדת הלוים

ביד איתמר בן אהרן הכהן ובצל
ובצלאל בן אורי בן חור למטה
יהודה עשה את כל אשר צוה
יהוה את משה ואתו אהליאב
בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב
ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת
השני ובשש כל
הזהב העשוי למלאכה בכל
מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה
תשע ועשרים ככר ושבע מאות
ושלשים שקל בשקל הקדש
וכסף פקודי העדה מאת ככר
ואלף ושבע מאות וחמשה
ושבעים שקל בשקל הקדש
בקע לגלגלת מחצית השקל
בשקל הקדש לכל העבר על
הפקדים מבן עשרים שנה
ומעלה לששמאות אלף ו
ושלשת אלפים וחמש מאות
וחמשים ויהי מאת ככר הכסף
לצקת את ארני הקדש ואת
ארני פרכת מאת ארנים למאת
הככר ככר לארן ואת האלף
ושבע המאות וחמשה ושבעים
עשה ווים לעמודים וצפה
ראשיהם וחשק אתם ונחשת

וזהב ד וסימנהון ויהי זהב התנופה כל זהב הכפות ויהי כל זהב התרומה והזהב זהב פרויים וז וזהב הארץ ההוא טוב
לגלגלת ג וסימנהון עמר לגלגלת מספר נפשתיכם בקע לגלגלת מחצית השקל ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת
האלף ג וסימנהון ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים ועלי האלף אלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו

תולעת השני ו בליש וסימנהון והם יקחו את הזהב ואת התכלת וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ואתו אהליאב בן
אחיסמך למטה דן חרש וחשב מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ויורקעו את פחי הזהב ומן התכלת והארגמן ותולעת השני

התנופה שבעים ככר ואלפים
וארבעמאות שקל ויעשו בה
את ארני פתח אהל מועד ואת
מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת
אשר לו ואת כל כלי המזבח ואת
ארני החצר סביב ואת ארני שער
החצר ואת כל יתדת המשכן
ואת כל יתדת החצר סביב ומן
התכלת והארגמן ותולעת השני
עשו בגדי שרד לשרת בקדש
ויעשו את בגדי הקדש אשר
לאהרן כאשר צוה יהוה את
משה
ויעש את האפד זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר
וירקעו את פחי הזהב וקצץ
פתילם לעשות בתוך התכלת
ובתוך הארגמן ובתוך תולעת
השני ובתוך השש מעשה
חשב כתפת עשו לו חברת על
שני קצותיו חבר וחשב אפדתו
אשר עליו ממנו הוא כמעשהו
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר כאשר צוה יהוה
את משה ויעשו
את אבני השהם מסבות משבצת

ט

לט

יא

יב
וא
קצץ

יח
פסו בליש
רמיין

קצותיו
ך

כל חס
במא
מל

זהב מפתחת פתוחי חותם על
שמות בני ישראל וישם אתם
על כתפת האפד אבני זכרון
לבני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה
ויעש את החשן מעשה חשב
כמעשה אפד זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר
רבוע היה כפול עשו את
החשן זרת ארכו וזרת רחבו
כפול ומלאו בו ארבעה טורי
אבן טור אדם פטדה וברקת
הטור האחד והטור השני נפך
ספיר ויהלם וחטור השלישי
לשם שבו ואחלמה והטור
הרביעי תרשיש שהם ושפה
מוסבת משבצת זהב במלאתם
והאבנים על שמת בני ישראל
הנה שתים עשרה על שמתם
פתוחי חתם איש על שמו לשנים
עשר שבט ויעשו על החשן
שרשרת גבלת מעשה עבת
זהב טהור ויעשו שתי משבצת
זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את
שתי הטבעת על שני קצות החשן
ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי

יג

יב

יג

יב
בתו
כן

יג
חס

יג
חס

כל
חס

כל
חס
במא
מל

יקצץ כ וסימנהון ויורקעו את פחי הזהב ויקצץ פתילים קשת ישבר וקצץ חנת ענלות ישרף באש וקצץ עבות רשעים
טורי ג וסימנהון ויכלו אבן ארבעה טורי אבן ויבן את בית יער הלבנון ויבן החצר סביב ויורקעו ל פחי
שמת ג חס וסימנהון מעשה חרש אבן פתוחי חתם והאבנים תהיין על שמת בני ישראל והאבנים על שמת בני ישראל הנה

ויתנם ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימנהון ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו ויתנם על שתי כתפת האפד ויתנם לזכרן על בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה׳
פארי ב׳ וסימנהון ואת המצנפת ששׁ ואת פארי המגבעת ששׁ פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים׳

הטבעת על קצות החשן׳ ואת
שתי קצות שתי העבתת נתנו
על שתי המשבצת ויתנם על
כתפת האפד אל מול פניו׳ ויעשו
שתי טבעת זהב וישמו על
שני קצות החשן על שפתו
אשר אל עבר האפד בית׳
ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם
על שתי כתפת האפד למטה
ממול פניו לעמת מחברתו
ממעל לחשב האפד׳ וירכסו
את החשן מטבעתיו אל טבעת
האפד בפתיל תכלת להיות
על חשב האפד ולא יזח החשן
מעל האפד כאשר צוה יהוה
את משה׳

ויעש את מעיל האפד מעשה
ארג כליל תכלת׳ פי המעיל
בתוכו כפי תחרא שפה לפיו׳
סביב לא יקרע׳ ויעשו על
שולי המעיל רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שני משזר׳
ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו
את הפעמנים בתוך הרמנים
על שולי המעיל סביב בתוך
הרמנים׳ פעמן ורמן פעמן ורמן

ולכ׳ הכלית דכו׳ ג׳ חס׳ מל׳ ד׳ ה׳ ו׳ חס׳ מל׳ ז׳ נסכו׳ ח׳ בריע׳ ט׳ חס׳ בלע׳ י׳ רפ׳ דגש׳ יא׳ ב׳ ג׳ ד׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ חס׳ בלע׳ ט׳ ב׳ ג׳ ד׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ חס׳ בלע׳

על שולי המעיל סביב לשרת
כאשר צוה יהוה את משה׳

ויעשו את הכתנת
ששׁ משי מעשה ארג לאהרן ולבניו׳
ואת המצנפת ששׁ ואת פארי
המגבעת ששׁ ואת מכנסי הפד
ששׁ משזר׳ ואת האבנט ששׁ
משזר ותכלת וארגמן ותולעת
שני מעשה רקם כאשר צוה
יהוה את משה׳

ויעשו את ציץ נזר
הקדש זהב טהור ויכתבו עליו
מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה׳
ויתנו עליו פתיל תכלת לתת
על המצנפת מלמעלה כאשר
צוה יהוה את משה׳

ותכל כל עבדת משכן
אהל מועד ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה
כן עשו׳

ויביאו את המשכן אל משה
את האהל ואת כל כליו קרסיו
קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו׳ ואת
מכסה עורת האילם המאדמים
ואת מכסה עורת התחשים ואת
פרכת המסך׳ את ארון העדת

ב׳ ג׳ ד׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ יא׳ ב׳ ג׳ ד׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ חס׳ בלע׳ ט׳ חס׳ בלע׳ ט׳ ב׳ ג׳ ד׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ יא׳ ט׳ פסו׳ את את בריחו׳ ואת כתו׳ כן יא׳ דסמו׳

ורמן ט׳ חס׳ בלע׳ וסימנהון ויעשית על שולו רמני פעמן ורמן פעמן ורמן ב׳ כפסו׳ ויחנו ברמן פרץ׳ וסיעו מרמן פרץ׳
וישלח אל בן הדד בן טברמן׳ והשתחויתי בית רמן׳ ב׳ כו׳ מעקים רמני׳ ט׳ מכתב ב׳ וסימ׳ והמכתב מכתב אלהים׳ ויכתבו עליו׳
ט׳ פסו׳ בספ׳ את את׳ וסימנהון את המשכן׳ את קרשיו׳ את בריחו׳ את עמדיו׳ ואדניו׳ ואת המכסה׳ את מכסה׳ את הארון׳ את הכפרת׳ ויביאו את המשכן׳ את השלחן׳ את המנרה הטהרה׳ את קרשיו׳ החצר׳

ואת מזבח ט וסימנהון ואת מזבח הקטרת ואת מזבח העלה העלה
במרשת ויקהל ואת מזבח הנחשת ואת מזבח הזהב ואת מזבח העלה שם פתח ויעל שלמה דדברי הימים ל ואת המסך ל דסמ

ואת בדיו ואת הכפרת: את ד
השלחן את כל כליו ואת לחם ב
הפנים: את המנרה הטהרה את
נרתיה נרת המערכה ואת כל ל כתי
כליה ואת שמן המאור: ואת ט כתי
מזבח הזהב ואת שמן המשחה דסמ
ואת קטרת הסמים ואת מסך
פתח האהל: את מזבח הנחשת
ואת מכבר הנחשת אשר לו
את בדיו ואת כל כליו את הכיר
ואת כנו: את קלעי החצר את ל
עמודיה ואת אדניה ואת המסך ד
לשער החצר את מיתריו מל
ויתדתיה ואת כל כלי עבדת ו חס
המשכן לאהל מועד: את בגדי ט
השרד לשרת בקדש את בגדי פסו
הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי את
בניו לכהן: ככל אשר צוה יהוה ואת
את משה כן עשו בני ישראל ב
את כל העבדה: וירא משה את סו
כל המלאכה והנה עשו אתה פסו
כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך
אתם משה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: מ
ביום החדש הראשון באחד סג
לחדש תקים את משכן אהל בקרו

מועד: ושמת שם את ארון העדות ח
וסכת על הארון את הפרכת: ח מל
והבאת את השלחן וערכת את בתו
ערכו והבאת את המנרה והעלית ל
את נרתיה: ונתתה את מזבח הזהב ט
לקטרת לפני ארון העדת ושמת מל
את מסך הפתח למשכן: ונתתה בסמ
את מזבח העלה לפני פתח משכן
אהל מועד: ונתת את הכיר בין כט
אהל מועד ובין המזבח ונתת שם חס
מים: ושמת את החצר סביב נתינה
ונתת את מסך שער החצר: שם
ולקחת את שמן המשחה ומשחת ז
את המשכן ואת כל אשר בו
וקדשת אתו ואת כל כליו והיה
קדש: ומשחת את מזבח העלה כל
ואת כל כליו וקדשת את המזבח אדו
והיה המזבח קדש קדשים: חס
ומשחת את הכיר ואת כנו: ח כמא
וקדשת אתו: והקרבת את אהרן כל
ואת בניו אל פתח אהל מועד אדו
ורחצת אתם במים: והלבשת חס
את אהרן את בגדי הקדש: ש כמג
ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן ב מל
לי: ואת בניו תקריב והלבשת
אתם כתנת: ומשחת אתם כאשר פלוגת
כתנת

עמדיה ד ג מל וא חס וסימנהון את קלעי החצר אנכי חכנתי עמודיה סלה ועמודיה יתפלצון חצבה עמודיה שבעה קרמא חס
סכותה וסכת ד וסימנהון וסכת על הארן סכותה לראשי ביום נשק סכתה בענן לך מיעבר תפלה סכתה באף ותרדפנו
ערכו ג וסימנהון וערכת את ערכו איש כסף נפשות ערכו ידבר גבורות וחין ערכו א בתו וא בנכו וא בכתו

הוקם ג׳ ב׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימנהון הוקם המשכן׳ נאם הגבר הקם על׳ הוקם את דברי יהונדב בן רכב׳ מיעיעל׳ חס׳ ס׳ ס׳ ס׳
ויסך ד׳ וסימנהון ויסך על ארון העדת ויקם דוד מהארון וירחץ׳ ויסך אלוה ביעדו׳ ויסך ברלתים יסבניחו מרחם׳ ס׳

משחת את אביהם וכהנו לי׳ והיו׳
להיות לדם משחתם לכהנת
עולם לדרתם׳ ויעש משה ככל
אשר צוה יהוה אתו כן עשה׳
ויהי בחדש הראשון
בשנה השנית באחד לחדש
הוקם המשכן׳ ויקם משה את
המשכן ויתן את אדניו וישם את
קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את
עמודיו׳ ויפרש את האהל על
המשכן וישם את מכסה האהל
עליו׳ למעלה כאשר צוה יהוה
את משה׳ ויקח
ויתן את העדת אל הארון וישם
את הבדים על הארון ויתן את
הכפרת על הארון מלמעלה׳
ויבא את הארון אל המשכן וישם
את פרכת המסך ויסך על ארון
העדות כאשר צוה יהוה את
משה׳ ויתן את
השלחן באהל מועד על ירך
המשכן צפנה מחוץ לפרכת׳
ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה
כאשר צוה יהוה את משה׳
וישם את המנרה
באהל מועד נכח השלחן על

ירך המשכן נגבה׳ ויעל הנרת
לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
משה׳ ..... וישם את
מזבח הזהב באהל מועד לפני
הפרכת׳ ויקטר עליו קטרת
סמים כאשר צוה יהוה את משה׳
..... וישם את מסך
הפתח למשכן׳ ואת מזבח העלה
שם פתח משכן אהל מועד׳ ויעל
עליו את העלה ואת המנחה
כאשר צוה יהוה את משה׳
וישם את הכיר
בין אהל מועד ובין המזבח ויתן
שמה מים לרחצה׳ ורחצו ממנו
משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת
רגליהם׳ בבאם אל אהל מועד
ובקרבתם אל המזבח ירחצו
כאשר צוה יהוה את משה׳
ויקם את החצר סביב
למשכן ולמזבח ויתן את מסך
שער החצר׳ ויכל משה את
המלאכה׳
ויכס הענן את אהל מועד וכבוד
יהוה מלא את המשכן׳ ולא
יכל משה לבוא אל אהל מועד
כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה

ואת המנחה ח׳ וסימנהון ויעל עליו את העלה ואת המנחה והעלה הכהן את העלה ואת המנחה ויקח מנוח את גדי
העזים ואת המנחה׳ ביום ההוא קרש המלך את תוך החצר׳ ב׳ בפסו׳ עשו את הכבש ואת המנחה ועל הנשיא יהיה׳ ויקרש שלמה׳ דדב׳ הימים׳ ס׳
ואהרן ובנו ג׳ דסמי׳ וסימנהון ורחצו ממנו משה ואהרן ובנו׳ והחנם לפני המשלן קדמה׳ ואהרן ובנו מקטירים על מזבח׳ ס׳